

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Страсбург, 25.10.2016 г.
COM(2016) 683 final

2016/0336 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**относно обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък
(ОКООКД)**

{SWD(2016) 341 final}

{SWD(2016) 342 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

На 16 март 2011 г. Комисията предложи Директива за въвеждането на обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД). Предложението, което все още се разглежда в Съвета, е една от инициативите в рамките на програмата REFIT на Комисията и има за цел да предостави на дружествата единен набор от правила за корпоративно данъчно облагане на стопанската дейност в рамките на вътрешния пазар. Предложението за ОКООКД от 2011 г. би дало възможност на дружествата да разглеждат Съюза като единен пазар за целите на корпоративното данъчно облагане, което от своя страна би улеснило трансграничната им дейност и би осигурило стимули за търговията и инвестициите.

В последно време сред международната общност се разпространи виждането, че съществуващите разпоредби за корпоративно данъчно облагане вече не се вписват в съвременния контекст. По принцип корпоративният доход се облага на национално равнище, но днес икономическата обстановка е белязана по-силно от глобализацията, мобилността и цифровите технологии. Стопанските модели и корпоративните структури са по-сложни, което улеснява прехвърлянето на печалбите¹. Поради различията в националните системи за корпоративно данъчно облагане, през последното десетилетие агресивното данъчно планиране се разрасна. По този начин националните правила, разработвани без оглед на трансграничното измерение на стопанската дейност, биха могли да доведат до несъответствия при взаимодействието между различните национални режими за корпоративно данъчно облагане. Тези несъответствия създават риск от двойно данъчно облагане и двойно данъчно необлагане, като така изкривяват функционирането на вътрешния пазар. При тези обстоятелства става все по-трудно държавите членки чрез едностранни действия ефективно да се борят срещу практиките на агресивно данъчно планиране², за да защитят своята национална данъчна основа от свиване и да противодействат на прехвърлянето на печалби.

Като се има предвид, че един от приоритетите на Европа днес е да насърчава устойчивия растеж и инвестициите в рамките на един справедлив и по-добре интегриран пазар, е необходима нова нормативна уредба за справедливо и ефикасно данъчно облагане на корпоративните печалби. В този контекст ОКООКД представлява ефективен инструмент за обвързване на доходите с мястото, където се създава стойността, посредством формула, основаваща се на три равнопоставени фактора (активи, труд и продажби). Тъй като тези фактори са свързани с мястото, където дружествата реализират печалбите си, те са по-устойчиви към въздействието на практиките на агресивно данъчно планиране в сравнение с широко разпространените при разпределянето на печалбата методи за трансферно ценообразуване.

¹ В работния документ на службите на Комисията ([SWD\(2015\) 121final](#)) е представен подробен обзор на контекста и на текущите проблеми и предизвикателства в областта на данъчното облагане на печалбите на многонационалните дружества.

² „Агресивното данъчно планиране представлява използване на техническите аспекти на данъчната система или на несъответствията между две или повече данъчни системи с цел намаляване на данъчните задължения“ (Препоръка на Комисията от 6 декември 2012 г. относно агресивното данъчно планиране, [C\(2012\) 8806 окончателен](#)).

Освен ролята на ОКООКД в борбата срещу избягването на данъци, подновеният проект ще запази също и характеристиките си на система за корпоративно данъчно облагане, която улеснява трансграничната търговия и инвестициите в рамките на вътрешния пазар. Понастоящем дружествата с трансгранична дейност трябва да се съобразяват с до 28 различни системи за корпоративно данъчно облагане. Това е тежък процес, който отнема време и средства, като отклонява усилията от основната идея на стопанската дейност. Подновеният проект за ОКООКД ще запази предимствата на предложението от 2011 г., що се отнася до задължението за групите от дружества, които имат данъчно присъствие в най-малко една държава членка, да се съобразяват с единен набор от правила при изчисляването на данъчната си основа в рамките на Европейския съюз (ЕС), като по този начин те ще се отчитат пред само една данъчна администрация („обслужване на едно гише“). При консолидирането автоматично ще продължи да се прилага трансграничното компенсиране на загубите, а правилата за трансферно ценообразуване няма да се прилагат в рамките на групата, тъй като приходите ще се разпределят в рамките на групата въз основа на формула.

Разликата в сравнение с предложението от 2011 г. е, че подновената инициатива ще установи задължителни правила за групи над определен размер с цел да се подобри устойчивостта на системата към практиките на агресивно данъчно планиране. При все това ще бъде важно правилата да могат да се ползват при желание и от субекти, които подлежат на корпоративно данъчно облагане в Съюза, но не отговарят на критериите, които биха ги включили в обхвата на общата рамка.

Бъдещи действия към постигането на ОКООКД

Обсъжданията в Съвета от 2011 г. насам показаха, че тъй като предложението за ОКООКД е изключително амбициозен проект, е малко вероятно то да бъде прието в своята цялост, без да бъде възприет поетапен подход. Различни елементи на проекта (по-специално относно данъчната консолидация) станаха причина за затруднения при обсъжданията и биха могли да забавят напредъка при разискванията по други основни характеристики на системата. За да предотврати това забавяне, в своя план за действие от юни 2015 г. Комисията предложи поетапен подход при въвеждането на ОКООКД. В съответствие с него се предлага работата по частта относно данъчната консолидация да се отложи, докато първо не се постигне съгласие по задължителния набор от правила за общата основа, т.е. общата основа за облагане с корпоративен данък. Това обаче не променя намерението на Комисията да представи двете предложения, т.е. за обща основа за облагане с корпоративен данък и за ОКООКД, едновременно и като част от една обща инициатива. Предложението за ОКООКД от 2011 г., което понастоящем се разглежда в Съвета, ще бъде оттеглено в момента на приемането на новите предложения от Комисията. В тази връзка е от особено значение данъчната консолидация да се запази като основен елемент на инициативата за ОКООКД, тъй като основните данъчни пречки пред дружествата в Съюза могат да бъдат преодоляни най-ефективно в рамките на консолидирана група.

Настоящото предложение за директива е свързано с т.нар. „втора стъпка“ от поетапния подход, т.е. след съгласуването на елементите на общата основа на политическо равнище. Докато бъде постигнато политическото споразумение, предложението за ОКООКД ще продължи да се разглежда от Съвета. Разпоредбите за ОКООКД определят условията за принадлежност към дадена група, възможните форми, които групата може да приема, и правилата относно техническите аспекти на консолидацията. Освен необходимите корекции при присъединяването на дружества към групата и напускането ѝ, в текста се разглежда и преобразуването на дружества, като акцентът се поставя върху характеристиките на трансграничните групи, и по-специално върху

третирането на загубите и нереализирания капиталов доход. Предвидени са разпоредби относно взаимоотношенията между групата и други субекти; те се отнасят основно до третирането на данъка при източника и данъчния кредит при двойното данъчно облагане. Един от основните елементи на предложението е формулата за разпределяне, т.е. механизъм, чрез който консолидираната данъчна основа на групата се разпределя посредством зададени тегла между държавите членки, които отговарят на условията. Докато съгласно правилата за общата основа дружествата принципно могат да продължат да управляват данъчните си задължения съгласно националното законодателство, при ОКООКД ще бъде необходима специална административна уредба, съобразена със структурата на трансграничните групи.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Подновяването на предложението за ОКООКД е в основата на Съобщението на Комисията относно План за действие за справедлива и ефикасна система за корпоративно данъчно облагане в ЕС, който бе приет на 17 юни 2015 г. В плана са определени 5 ключови области за действие³. В него се прави преглед на съществуващите политики за корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз и се поставя целта за създаване на система на корпоративно данъчно облагане в ЕС, при която печалбите се облагат в юрисдикцията, в която реално се създава стойност. ОКООКД е представена като всеобхватна инициатива, която може да бъде изключително ефективно решение за постигането на по-справедливо и по-ефикасно данъчно облагане.

Освен това подновеното предложение за ОКООКД ще включва разпоредби относно някои от ключовите действия в рамките на инициативата на ОИСП относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби („BEPS“). Тези елементи са включени под формата на минимални стандарти в наскоро приетата Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета (Директива срещу избягването на данъци)⁴. Очаква се елементите срещу избягването на данъци от тази директива да попаднат в обхвата на ОКООКД, но в рамките на нов правен контекст. А именно, правните норми следва да бъдат част от обща за целия ЕС система за корпоративно данъчно облагане и чрез тях да бъдат определени абсолютни правила, а не минимални стандарти.

Настоящата инициатива за подновяване на проекта за ОКООКД заема важно място сред проектите, които Комисията предвижда в областта на справедливото данъчно облагане. Планира се тя да бъде представена пред обществеността заедно с предложението за Директива относно несъответствията при хибридни субекти и инструменти, включващи трети държави (която ще измени Директивата срещу избягването на данъци) и Директива относно уреждането на спорове. Освен това предложението се основава на наскоро приети проекти в данъчната област: в допълнение към Директивата срещу избягването на данъци, измененията на Директивата за дружествата майки и дъщерните дружества (2014 г. и 2015 г.) и предложението за преработка на Директивата относно лихвите и авторските и

³ Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета от 17 юни 2015 г. COM (2015) 302 final, озаглавено „Справедлива и ефикасна система за корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз: пет ключови области на действие“.

⁴ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 19.7.2016 г., стр. 1—14).

лицензионните възнаграждения (2011 г.). Инициативата относно Директивата за дружествата майки и дъщерните дружества и някои от измененията на Директивата относно лихвите и авторските и лицензионните възнаграждения отразяват текущите политически приоритети за укрепване на данъчното законодателство на ЕС срещу практиките на агресивно данъчно планиране.

- **Съгласуваност с другите политики на Съюза**

ОКООКД е една от инициативите на Комисията за постигане на по-справедливо данъчно облагане, която би допринесла за премахването на пречките, водещи до изкривявания, които възпрепятстват правилното функциониране на вътрешния пазар. Въз основа на това предложението до голяма степен допълва законодателството на равнището на ЕС в областта на дружественото право и широко се вписва в перспективата на проекти, като например Съюза на капиталовите пазари и няколко инициативи в областта на данъчната прозрачност, обмена на информация и предотвратяването на изпирането на пари.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Настоящото предложение попада в обхвата на член 115 от Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС). Мерките за сближаване по този член се отнасят пряко до създаването или функционирането на вътрешния пазар.

Подновената инициатива за ОКООКД има за цел да улесни дружествата в рамките на ЕС чрез създаване на единна нормативна уредба за корпоративно данъчно облагане, която да се прилага от данъкоплатците навсякъде във вътрешния пазар и която да подобри стабилността на системата и устойчивостта ѝ спрямо агресивното данъчно планиране. Двете цели оказват пряко и категорично въздействие върху вътрешния пазар, тъй като са насочени именно към премахване на изкривяванията в неговото функциониране.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Инициативата е в съответствие с принципа на субсидиарност.

Въпреки че проблемите и основанията за действие, както е обяснено в предишните раздели, имат различни източници, изглежда, че вредните последици от тях могат да бъдат преодоляни ефективно само чрез общо решение: т.е. сближаването на режимите за корпоративно данъчно облагане в Съюза би смекчило пазарните изкривявания чрез изграждането на по-справедлива и по-хармонизирана данъчна среда за стопанската дейност на дружествата. Очевидно е, че за постигането на тази цел е необходимо действие, но не от отделните държави членки по некоординиран начин, а на равнището на Съюза. Планирането и прилагането на инициативи самостоятелно от всяка държава членка ще запази или дори ще влоши сегашното положение, тъй като данъкоплатците ще трябва да продължат да се съобразяват с 28 различни и понякога противоречащи си данъчни системи.

Подновяването на проекта за ОКООКД има за цел да отговори на необходимостта от засилен растеж и създаване на повече работни места във вътрешния пазар, както и да противодейства на практиките на агресивно данъчно планиране. Основният стремеж при всички тези цели е да се преодолеят проблеми, които засягат не само една държава членка, и поради тяхното естество е необходимо да се възприеме общ подход. В тази връзка предприемането на мерки би могло да донесе резултати само ако правилата се

прилагат по хармонизиран начин в целия вътрешен пазар. В противен случай разпокъсаността в областта на корпоративното данъчно облагане ще се запази, а по този начин данъчните пречки и практиките на нелоялна данъчна конкуренция ще продължат да се разрастват.

Нещо повече, понастоящем практиките за избягване на данъци се прилагат главно в трансграничен план. Именно взаимодействието между различните системи за данъчно облагане е предпоставка за извършването на злоупотреби или улеснява използването на несъответствията при взаимодействието на националните разпоредби за облагане с корпоративен данък. Освен това фактът, че ЕС е силно интегриран вътрешен пазар, предполага и засилена трансграничната дейност, което допълнително подчертава важността на това да се постигнат координирани решения.

Като се имат предвид мащабът на предложеното действие и неговите последици, заложените в него цели за намаляване на изкривяванията на пазара, породени от сегашното взаимодействие между 28 национални данъчни законодателства, и за създаване на по-благоприятни условия за трансгранични инвестиции в рамките на единния пазар, ще бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза.

Повечето ключови елементи на системата на ОКООКД могат да бъдат реализирани само чрез колективни действия. Несъответствията в правната квалификация на субектите или плащанията например, които водят до двойно данъчно облагане или двойно данъчно необлагане, ще бъдат премахнати в отношенията между дружествата, прилагащи общите правила за корпоративно данъчно облагане. В най-добрия случай самостоятелните действия от страна на държавите членки биха решили тези проблеми единствено на двустранно равнище. Трансграничното компенсиране на загуби принципно би било най-ефективно, ако се предоставя от всички държави членки, макар че двустранният подход като втори най-добър вариант също не бива да се изключва. Случаите на необлагаемо преобразуване на дружества в рамките на групите, премахването на сложното трансферно ценообразуване в групата, както и разпределянето на приходите на равнище група въз основа на формула са въпроси от трансграничен характер, които могат да бъдат разрешени единствено в рамките на общ регламент.

• **Пропорционалност**

Предвидените мерки са както подходящи, така и необходими за постигането на целта. Те не надхвърлят целта за хармонизиране на данъчната основа за облагане с корпоративен данък, което е необходимо условие за преодоляването на установените пречки, изкривяващи функционирането на вътрешния пазар. Освен това подновеният проект за ОКООКД не възпрепятства държавите членки свободно да определят размера на данъчните приходи, необходим за изпълнението на целите на бюджетната им политика. В това отношение той не засяга правото на държавите членки сами да определят ставките на корпоративния данък.

Независимо от постоянните усилия на Комисията да насърчава координирането на националните данъчни практики, очевидно координацията сама по себе си не би била достатъчна за премахването на изкривяванията на вътрешния пазар, свързани с данъчното облагане. Опитът показва, че координацията е бавен процес, а до момента резултатите от предходни подобни инициативи са скромни. Освен това координацията в данъчната област обикновено е целенасочена и се отнася за конкретни въпроси, без да може да обхване широкия набор от проблеми, с които дружествата се сблъскват на вътрешния пазар и които изискват цялостно решение.

В подновения проект се предвижда задължителният обхват на ОКООКД да бъде определен така, че да е насочен само към необходимите категории данъкоплатци, т.е. — групите от дружества над определен размер. Причината за това е, че групите с високи приходи обикновено притежават достатъчно средства, които да им позволят да разработват агресивни стратегии за данъчно планиране.

Следователно предвидените разпоредби не биха надхвърлили необходимото за постигането на целите за по-добро функциониране на вътрешния пазар, залегнали в Договора.

- **Избор на инструмент**

Изкривяванията на вътрешния пазар, посочени по-горе, могат да бъдат преодолені само чрез задължителни правни норми и чрез обща нормативна уредба. Актовете с незадължителна юридическа сила биха били рискован избор, тъй като държавите членки могат да решат да не ги прилагат или биха могли да доведат до некоординирани действия. Подобен резултат би бил крайно нежелателен. Това би породило риск от правна несигурност за данъкоплатците, както и заплахата за постигането на целите за създаване координирана и съгласувана система за корпоративно данъчно облагане в рамките на вътрешния пазар. Също така, тъй като би следвало да се очаква структурата на общата данъчна основа да окаже влияние върху националните бюджети, особено с оглед на формулата за разпределяне, е изключително важно правилата, които определят тази структура, да се прилагат последователно и ефективно. Това е много по-вероятно да се постигне чрез задължително законодателство.

Въз основа на член 115 от ДФЕС *„Съветът с единодушие.... приема директиви относно сближаването на онези разпоредби, предвидени в закони, подзаконови или административни разпоредби на държавите членки, които пряко се отнасят до създаването или функционирането на вътрешния пазар.“* Следователно в Договора се постановява, че при прякото данъчно облагане законодателството е изключително под формата на директиви. Съгласно член 288 от ДФЕС директивата е акт, който обвързва по отношение на постигането на даден резултат от държавите членки, до които е адресиран, като оставя на националните власти свобода при избора на формата и средствата за постигане на този резултат. В този смисъл директивата следва да бъде от общ характер, тъй като техническите аспекти и детайлите следва да се оставят на преценката на държавите членки.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Комисията проведе обществена консултация, за да даде възможност на всички заинтересовани страни да се включат и да дадат своя принос за подновяването на проекта за ОКООКД. В консултацията взеха участие 175 респонденти. Най-масово е участието на регистрираните сдружения (37 % от отговорите), а след тях се нареждат отделните дружества (32 %), по-голямата част от които са МСП; това разкрива интереса на малките предприятия към предложението.

В зависимост от вида на респондентите бяха изразени различни мнения по въпроса дали въвеждането на ОКООКД е подходящият инструмент за преодоляването на проблема с прехвърлянето на печалби и за намаляване на административната тежест. Въпреки че като цяло предложението се приема положително, неправителствените

организации и публичните органи поставят по-голям акцент на въздействието на ОКООКД върху дейностите за данъчно планиране. Дружествата от своя страна подчертават значението на това да се намалят разходите за спазване на изискванията и да се създаде благоприятна за стопанската дейност инвестиционна среда. Те обаче обръщат внимание и на рисковете от по-високи административни разходи, ако в системата преобладават правилата срещу избягването на данъци.

Получените по време на обществената консултация мнения са отразени в оценката на въздействието: препратки към нея са включени в няколко раздела, както и в специално приложение.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Оценката на въздействието включва резултатите от три проучвания.

1. Проучване CORTAX, проведено от Съвместния изследователски център на Европейската комисия Моделът CORTAX представлява модел на общо равновесие, чрез който се оценява ефектът от реформите в корпоративното данъчно облагане в 28-те държави — членки на ЕС, въз основа на подробни данни от различни **източници**.

2. Проучване на Центъра за европейски икономически изследвания (ZEW) относно въздействието на данъчните реформи за преодоляване на преференциалното данъчно третиране на дълга върху цената на капитала и ефективните данъчни ставки Проучването се съсредоточава върху настоящата степен на преференциално данъчно третиране на дълга в системите за корпоративно данъчно облагане на 28-те държави — членки на ЕС, и анализира дали чрез различните възможности за реформа по принцип може да се преодолее преференциалното данъчно третиране на дълга и да се насърчат инвестициите.

3. Проучване на Центъра за европейски икономически изследвания (ZEW) относно въздействието на данъчното планиране върху ефективните данъчни ставки Проучването извежда средните и пределните ефективни данъчни ставки, които отразяват възможността за използване на комплексни стратегии за данъчно планиране от страна на многонационалните дружества, включително използването на преференциални данъчни режими.

- **Оценка на въздействието**

Основният вариант на политиката, който бе разгледан, е предложение за обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък. Едно от най-важните решения е свързано с обхвата на тази данъчна основа, т.е. за кого ще се прилага тя. Основните разгледани варианти бяха ОКООКД да стане задължителна за всички дружества или само за част от тях. Бяха разгледани различни варианти за разрешаване на проблема с преференциалното данъчно третиране на дълга, породено от действащите данъчни системи. Има две основни възможности за действие: да се даде възможност за приспадане на разходите за финансиране както чрез дълг, така и чрез собствен капитал, или отхвърляне и на двата вида разходи. Що се отнася до стимулите за НИРД, като основни варианти бяха разгледани различни по мащаб данъчни облекчения по отношение на разходите за инвестиции в НИРД.

В резултат на оценката на различните варианти се стигна до следния предпочитан вариант: ОКООКД да бъде задължителна за големите дружества, като същевременно се

предоставя данъчно облекчение за растеж и инвестиции и облекчение за разходи за НИРД. Чрез данъчното облекчение за растеж и инвестиции разходите за финансиране чрез дълг и собствен капитал се приспадат в рамките на определени граници с цел да се избегнат злоупотреби и данъчно планиране. Данъчното облекчение за разходи за НИРД има за цел най-малкото да запази съществуващите данъчни стимули относно НИРД. Анализът показва, че въвеждането на ОКООКД има ясни предимства в сравнение с алтернативния вариант, който не включва никакво действие.

Привеждането в действие на предпочетения вариант се очаква да подобри справедливостта на данъчните системи и да създаде равнопоставени условия в резултат на ефективното премахване на стимулите за агресивното данъчно планиране в ЕС. Това би спомогнало да се гарантира, че дружествата ще плащат полагащия им се справедлив дял от данъчната тежест и би засилило данъчната дисциплина. Освен това трансграничните данъчни пречки ще бъдат ефективно отстранени в рамките на ЕС. Изкривяванията при взимането на решенията за финансиране на дружествата биха били смекчени благодарение на данъчното облекчение за растеж и инвестиции, което осигурява равнопоставеност при третирането на финансирането чрез дълг и чрез собствен капитал. Данъчните стимули за НИРД не само се запазват, но също така се подобряват и рационализират.

Очакваните икономически ползи от предложението са положителни. Наличието на обща консолидирана данъчна основа, която предлага данъчно облекчение за растеж и инвестиции, би довело до ръст на инвестициите и заетостта съответно в размер до 3,4 % и 0,6 %. Растежът като цяло би нараснал с до 1,2 %. Очаква се разходите за спазване на изискванията да намалеят (10 % по отношение на времето и 2,5 % по отношение на разходите за спазване на изискванията). Разходите за учредяване на дъщерно дружество биха намалели с до 67 %, улеснявайки трансграничната дейност на дружествата (включително на МСП).

При предпочетения вариант не се очаква съответно въздействие върху околната среда. Социалното въздействие също ще бъде ограничено.

• Пригодност и опростяване на законодателството

Разходите за спазване на изискванията пораждаат значителна тежест за дружествата и намаляването им ще бъде съществено предимство при прилагането на ОКООКД. Предвижда се разходите за спазване на изискванията за големите дружества да бъдат около 2 % от платените данъци, а за МСП — около 30 % от платените данъци. Очаква се разходите за спазване на изискванията да бъдат по-високи при трансгранична дейност и при увеличаване на броя на дъщерните дружества. Данните от данъчните реформи показват, че след кризата са проведени редица реформи в областта на корпоративното данъчно облагане и голяма част от мерките са били насочени към укрепване на международната рамка за борба срещу злоупотребите. В този контекст намаляването на разходите за спазване на изискванията при учредяването на нови дъщерни дружества е едно съществено преимущество — времето за учредяване на ново дъщерно дружество в държава членка се очаква да намалее с 62 — 67 %. От гледна точка конкретно на нееднократните разходи, т.е. като се изключат еднократните разходи по прехвърляне, според оценката на въздействието се очаква след въвеждането на ОКООКД времето, изразходвано за дейности с цел спазване на законодателството, да намалее с 8 %. Въз основа на тези намаления би могло да се направи приблизително изчисление на общите икономии на разходи, до които може да доведе системата за

ОКООКД. Ако 5 % от средните предприятия разширят дейността си в чужбина, може да се очакват еднократни икономии на разходи от около 1 милиард евро. Ако всички многонационални дружества прилагат ОКООКД, нееднократните разходи за спазване на изискванията биха могли да намалеят с около 0,8 милиарда евро.

Данъчните администрации ще имат полза от намаляването на случаите на трансферно ценообразуване и на трудностите, свързани с тях, дотолкова, доколкото с данъчните дела на една група от дружества се занимава най-вече администрацията на държавата членка, в която дружеството майка е местно лице. От друга страна, докато ОКООКД не стане задължителна за всички дружества, националните администрации ще имат допълнителни разходи за спазване на изискванията поради необходимостта да поддържат две паралелни системи.

За да се постигне целта за повишаване на справедливостта на данъчната система по пропорционален начин, в предпочитания вариант за въвеждане на ОКООКД се предлага тя да стане задължителна само за част от дружествата в зависимост от техния размер. По този начин микропредприятията, а също и МСП са освободени от задължителното прилагане на ОКООКД. Ограничаването на задължителния обхват на ОКООКД само до групите с консолидиран оборот от над 750 милиона евро, е продиктувано от стремежа да се обхване по-голямата част (около 64 %) от оборота, реализиран от групите, като в същото време се ограничи рискът от включване на групи, които са изцяло национални. Прагът е съобразен с подхода, възприет при други инициативи на ЕС срещу избягването на данъци. В същото време предложението дава възможност на дружествата, за които прилагането на ОКООКД не е задължително, да участват в системата на ОКООКД. Това осигурява максимална гъвкавост за МСП и микропредприятията, като им предлага да се възползват от предимствата на ОКООКД, без тя да е задължителна за този вид предприятия.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Настоящото предложение за директива няма отражение върху бюджета за Европейския съюз.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Комисията ще направи преглед на прилагането на настоящата директива пет години след влизането ѝ в сила и ще представи доклад за това на Съвета. Държавите членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

- **Обяснителни документи (за директивите)**

Вж. съображение 18.

- **Подробно разяснение на конкретни разпоредби на предложението**

Настоящото предложение представлява „втората стъпка“ от поэтапния подход към създаването на обща за целия ЕС система за облагане с корпоративен данък, при която се предвижда трансгранична консолидация на данъчните резултати между членовете на една и съща група.

- **Обхват:** за разлика от предложението от 2011 г., в което бе определена доброволна система за всички, настоящото предложение ще бъде задължително за групите от дружества над определен размер. Критерият за определянето на праг въз основа на размера ще бъде свързан с общите консолидирани приходи на групата, представяща консолидирани финансови отчети или към която принадлежи дружеството. Освен това при желание от тяхна страна редица групи, които не достигат прага за размера на дружествата, също ще могат да се възползват от общите правила.
- **Определение за група:** (без промяна спрямо предложението от 2011 г.) условията за присъединяване към консолидирана за данъчни цели група ще бъдат определени в съответствие с два критерия — i) контрол (над 50 процента от правата на глас) и ii) собственост (над 75 процента от собствения капитал) или права на дял от печалбата (над 75 процента от правата на участие в разпределението на печалбата). Двата прага за контрола и собствеността или правата на дял от печалбата трябва да се спазват през цялата данъчна година; в противен случай дружеството следва незабавно да напусне групата. Ще бъде въведено също така минимално изискване за девет последователни месеца за придобиване на членство в групата.
- **Преобразуване на дружества и данъчно облагане на загубите и нереализирания капиталов доход:** (без промяна спрямо предложението от 2011 г.) предлаганата нормативна уредба включва основно третирането на загубите и нереализирания капиталов доход при присъединяването към групата и напускането ѝ.

При присъединяването на дадено дружество към групата **загубите от търговска дейност от периода преди консолидацията** ще се пренасят за следващия период, за да бъдат прихванати от разпределения дял на дружеството. Когато дружеството напуска групата, за него няма да се разпределят загубите, реализирани през периода на консолидацията. В настоящото предложение правилото от 2011 г. е прецизирано допълнително: при по-мощно преобразуване, при което няколко дружества следва да напуснат група с отрицателен финансов резултат, се определя праг, чрез който да се установят условията, при които дружествата няма да могат да напускат групата без загуби, тоест загубите ще се разпределят в рамките на консолидираната група.

Предвидени са разпоредби относно **нереализирания капиталов доход**, произтичащ от дълготрайни активи, когато активите са продадени скоро след като са постъпили в групата или са изведени от нея. На държавата членка (при присъединяване към група) или на групата (при напускане на група) се предоставя правото на данъчно облагане на съответния капиталов доход, доколкото от данъчна гледна точка той е реализиран на тяхната територия. Освен това при данъчното третиране на капиталовия доход, произтичащ от създадените в дружеството нематериални активи, е необходим специфичен подход, включващ оценка въз основа на подходящ показател, а именно разходите за научноизследователска и развойна дейност, маркетинг и реклама през определен период.

- **Данък при източника:** (без промяна спрямо предложението от 2011 г.) постъпленията от данъка при източника върху лихвите и авторските и лицензионните възнаграждения, платени от данъкоплатците, ще се разпределят

по формулата за съответната данъчна година. Данъкът при източника върху дивиденди няма да бъде разпределян, тъй като за разлика от лихвите и авторските и лицензионните възнаграждения дивидентите се разпределят след облагане с данък и не водят до предварително приспадане за всички дружества от групата.

- **Предотвратяване на заобикалянето на правилата за данъчно освобождаване:** (без промяна спрямо предложението от 2011 г.) при продажбата на акции няма да се предоставя данъчно освобождаване, ако то се използва неправомерно при продажбата и на други активи, различни от акции. Такива са случаите, в които активите се прехвърлят без данъчни последици в рамките на групата към неин член, който впоследствие се продава извън групата. По този начин под формата на продажба на дружество активите се ползват от данъчното освобождаване, което се предоставя при продажба на акции. Подобно третиране е предвидено за вътрешногруповото прехвърляне на активи, които се продават извън групата в рамките на съответната или на следващата данъчна година. В този случай е необходима корекция, за да може активът да се третира като изведен от групата от държавата членка, в която първоначално се е намирал, т.е. преди вътрешногруповото прехвърляне.
- **Формула за разпределяне:** (без промяна спрямо предложението от 2011 г.) тя ще включва три равно претеглени фактора (труд, активи и продажби по местоназначение). Тази комбинация осигурява балансиран подход при разпределянето на облагаемата печалба между държавите членки, които отговарят на условията. Факторът труд ще бъде разделен на заплати и брой на наетите лица (при равна тежест на двете части), за да се вземат предвид разликите в нивата на заплащане в рамките на Съюза и по този начин да се осигури по-справедливо разпределение. Факторът активи ще обхваща всички дълготрайни материални активи. Нематериалните и финансовите активи ще бъдат изключени от формулата поради променливия им характер и риска от заобикаляне на правилата на системата. Тези фактори и тегла следва да гарантират, че печалбите се облагат на мястото, където в действителност са реализирани. По изключение, когато резултатът от разпределянето не отразява по справедлив начин мащаба на стопанската дейност, е предвидена предпазна клауза, включваща алтернативен метод за разпределяне на дохода.

Тъй като общата схема за разпределянето чрез формула не може да обхване специфичните особености на някои стопански сектори, са предвидени разпоредби за коригирани формули, съобразени в по-голяма степен с потребностите в тези области, като например сектора на финансовите услуги и застраховането, добива на нефт и природен газ, както и морския и въздушния транспорт.

- **Административни процедури:** за разлика от предложението от 2011 г., обхватът на общите административни разпоредби е ограничен и включва само консолидираните групи. По принцип отделните данъкоплатци, които избират да прилагат разпоредбите съгласно „първата стъпка“, продължават да попадат в обхвата на националните административни разпоредби.

Групите ще се обслужват само от една данъчна администрация („главен данъчен орган“) в ЕС; това е т. нар. „обслужване на едно гише“. Тя ще бъде установена в държавата членка, в която дружеството майка на групата („основният данъкоплатец“) е местно лице за данъчни цели. Проверките ще се

инициират и координират от главния данъчен орган. Националните органи на всяка държава членка, в която печалбите на даден член на групата подлежат на данъчно облагане, могат да инициират провеждането на проверка.

Компетентният орган на държавата членка, в която членът на групата е местно лице или в която е установен, може да оспори решение на главния данъчен орган относно уведомлението за създаване на група или относно ревизионен акт. За целта ще бъдат завеждани дела пред съдилищата на държавата членка на главния данъчен орган. Споровете между данъкоплатците и данъчните органи ще се отнасят до административен орган, който е компетентен да разглежда жалби на първа инстанция в съответствие със законодателството на държавата членка на главния данъчен орган.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**относно обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък
(ОКООКД)**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 115 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент⁵,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁶,

като действа в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Дружествата, желаещи да извършват трансгранична дейност в рамките на Съюза, срещат сериозни пречки и се сблъскват с пазарни изкривявания поради наличието и взаимодействието на 28 разнородни системи за корпоративно данъчно облагане. Освен това с течение на времето структурите за данъчно планиране стават все по-сложни, тъй като се развиват в различни юрисдикции и успяват да се възползват от техническите аспекти на данъчната система или от несъответствията между две или повече данъчни системи с цел намаляване на данъчните задължения на дружествата. Въпреки че при тези ситуации се открояват слабости, които са напълно различни по своето естество, и двата вида проблеми създават пречки, които възпрепятстват правилното функциониране на вътрешния пазар. Затова действията за коригиране на тези проблеми следва да бъдат насочени и към двата вида пазарни несъвършенства.
- (2) За да се подпомогне правилното функциониране на вътрешния пазар, средата за корпоративно данъчно облагане в Съюза следва да бъде съобразена с принципа, че дружествата следва да плащат своя справедлив дял от данъците в юрисдикцията(-ите), където са реализирани печалбите им. Поради това е необходимо да се разработят механизми, които не позволяват на дружествата да се възползват от несъответствията между националните данъчни системи, за да намаляват данъчните си задължения. Същевременно е важно растежът и икономическото развитие на вътрешния пазар да се стимулират чрез улесняване на трансграничната търговия и корпоративните инвестиции. За тази цел е необходимо да се елиминира рискът както от двойно данъчно облагане, така и от двойно данъчно необлагане в Съюза чрез премахване на различията при

⁵ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁶ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

взаимодействието на националните системи за корпоративно данъчно облагане. Същевременно, за да развият търговската си дейност и да я разширяват през границите в рамките на Съюза, дружествата се нуждаят от лесно приложима данъчна и нормативна уредба. В този контекст е нужно всички оставащи случаи на дискриминация също да бъдат премахнати.

- (3) Както е посочено в предложението за Директива на Съвета относно обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД) от 16 март 2011 г.⁷, създаването на система за корпоративно данъчно облагане, в която Съюзът се разглежда като единен пазар за целите на изчисляването на основата за облагане на дружествата с корпоративен данък, ще улесни трансграничната дейност на дружествата, които са местни лица в Съюза, и ще способства за постигането на целта той да се превърне в по-конкурентно направление за инвестициите на международно равнище. В предложението за ОКООКД от 2011 г. акцентът бе поставен върху целта да се улесни разширяването на търговската дейност на дружествата в рамките на Съюза. В допълнение към тази цел следва да се има предвид също, че ОКООКД може да бъде високоефективен инструмент за подобряване на функционирането на вътрешния пазар посредством противодействие на схемите за избягване на данъци. В този контекст инициативата за ОКООКД следва да бъде подновена, за да може усилията да се насочат в еднаква степен и към двата аспекта — както към улесняването на стопанската дейност, така и към ролята, която инициативата играе в борбата с избягването на данъци. Този подход ще послужи най-добре на целта за премахване на изкривяванията във функционирането на вътрешния пазар.
- (4) Като се има предвид необходимостта от бърза реакция, за да се осигури правилното функциониране на вътрешния пазар чрез превръщането му, от една страна, в по-благоприятно за търговията и инвестициите място, а от друга — в по-устойчив по отношение на схемите за избягване на данъци пазар, е необходимо амбициозната инициатива за ОКООКД да бъде разделена на две отделни предложения. На първия етап следва да се съгласуват правилата за общата основа за облагане с корпоративен данък, а впоследствие, на втория етап, да се разгледа частта относно консолидацията.
- (5) Много структури за агресивно данъчно планиране са склонни да оперират в трансграничен контекст, което означава, че участващите в тях групи от дружества разполагат с минимум ресурси. Въз основа на това и поради съображения, свързани с принципа за пропорционалност, правилата за ОКООКД следва да бъдат задължителни само за групи от значителни по размер дружества. За тази цел ще бъде определен праг за размера въз основа на общия консолидиран приход на групите, представящи консолидирани финансови отчети. Също така, за да се постигне целта за улесняване на търговията и инвестициите в рамките на вътрешния пазар, групите, които не достигат прага за размера на дружествата, също следва да могат да се възползват от правилата за ОКООКД при желание от тяхна страна.
- (6) Условието за присъединяване към консолидирана за данъчни цели група следва да бъдат определени в съответствие с два критерия — i) контрол (над 50 % от

⁷

⁷Предложение за Директива на Съвета относно обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък COM (2011) 121 окончателен/2 от 3.10.2011 г.

правата на глас) и ii) собственост (над 75 % от собствения капитал) или права на дял от печалбата (над 75 % от правата на участие в разпределението на печалбата). Тези критерии биха осигурили висока степен на икономическа интеграция между членовете на групата. За да се гарантира целостта на системата, двата прага за контрола и собствеността или правата на дял от печалбата следва да бъдат спазвани през цялата данъчна година; в противен случай дружеството следва да напусне незабавно групата. За да се предотврати манипулирането на данъчните резултати чрез присъединяване и напускане на групата от дружества в рамките на кратък период, следва да се предвиди и минимално изискване от девет последователни месеца за придобиване на членство в групата.

- (7) Разпоредбите относно преобразуването на дружества следва да гарантират, че то оказва минимален ефект върху съществуващите права на данъчно облагане на държавите членки. Когато дадено дружество се присъединява към група, държавите членки, в които другите членове на групата са местни лица за данъчни цели или в които се намират, не следва да поемат допълнителните разходи по загубите, които дружеството е понесло съгласно разпоредбите на друга система за корпоративно данъчно облагане, приложими за него преди прилагането на правилата на настоящата директива. Загубите от търговска дейност през периода преди консолидацията на дружество, което се присъединява към групата, следва да бъдат пренесени с цел да бъдат прихванати от разпределения дял на дружеството. Загубите, понесени от член на групата през периода на консолидацията, не следва да се разпределят само за този член на групата, а да бъдат поделени между всички нейни членове. При по-мощното преобразуване, при което няколко дружества следва да напуснат група с отрицателен финансов резултат, е от съществено значение да се определи праг, чрез който да се установят условията, при които дружествата вече не би следвало да напускат група с отрицателен финансов резултат, без да им бъдат разпределени загуби, които да бъдат пренесени за следващ период. Подобна корекция се налага и по отношение на капиталовия доход, произтичащ от продажбата на определени активи в рамките на кратък период след постъпването на активите или последващото им извеждане от групата успоредно с присъединяването или напускането на групата от дадено дружество. В тези случаи съответната(-ите) държава(-и) членка(и), в която(-ито) е реализиран този доход, следва да има(-т) право да го облага(-т) с данък, въпреки че активите може вече да не се намират в нейната(тяхната) данъчна юрисдикция. Данъчното третиране на капиталовия доход, произтичащ от създадените в дружеството нематериални активи, изисква възприемането на специфичен подход, тъй като тези активи често не се отчитат във финансовите сметки на дружеството и изглежда няма начин стойността им да се изчисли точно. Затова капиталовият доход следва да се оценява въз основа на подходящ показател, а именно разходите за научноизследователска и развойна дейност и за маркетинг и реклама през определен период.
- (8) Постъпленията от данъка при източника върху лихвените плащания и плащанията по авторски и лицензионни възнаграждения следва да се разпределят в съответствие с формулата за разпределяне на консолидираната данъчна основа за данъчната година, през която е дължим данъкът при източника, за да се компенсира обстоятелството, че лихвените плащания и плащанията по авторски и лицензионни възнаграждения преди са щели да доведат до приспадане, което би било разпределено между цялата група.

Постъпленията от данъка при източника върху дивидентите обаче не следва да се разпределят. За разлика от лихвите и авторските и лицензионните възнаграждения, дивидентите се разпределят върху печалби, които вече са били обложени с корпоративен данък, и поради това разпределянето на дивиденти не води до никакво предимство за членовете на групата под формата на приспадане на разходи за дейността.

- (9) С цел да се предотврати заобикалянето на разпоредбите относно освобождаването от данъчно облагане на постъпленията от продажба на акции, освобождаването от данък не следва да се разрешава, когато то се използва неправомерно при продажбите на активи, различни от акции. Такава ситуация би възникнала, ако активите се прехвърлят чрез вътрешногрупови сделки, които нямат данъчно отражение, към даден член на групата с цел впоследствие акциите в този член на групата да бъдат продадени, а активите да бъдат включени като част от продажбата. В такъв случай активите действително биха били освободени от данъчно облагане чрез операция под формата на продажба на акции съгласно правото на освобождаване, предоставяно при продажба на акции. Следователно би било необходимо да се обърне внимание и на вътрешногруповото прехвърляне на активи, които впоследствие се продават извън групата в рамките на две години. По-специално, следва да се направи корекция, чрез която даден актив да се третира като изведен от групата от държавата членка, в която се е намирал първоначално, т.е. преди вътрешногруповото прехвърляне, като по този начин се възпрепятства изкуственото вътрешногрупово прехвърляне на активи (различни от акции) към държавите членки с благоприятни режими за данъчно облагане на капиталовия доход от продажби на активи.
- (10) Формулата за разпределяне на консолидираната данъчна основа следва да включва три фактора с еднаква тежест — труд, активи и продажби по местоназначение. Тези равно претеглени фактори следва да осигурят балансиран подход при разпределянето на облагаемата печалба между съответните държави членки и да гарантират, че печалбите се облагат с данък на мястото, където са реализирани в действителност. Трудът и активите следва да бъдат разпределени на държавата членка, в която се извършва трудът или се намират активите, като по този начин ще бъдат взети под внимание интересите на държавата членка по произход, докато продажбите следва да се разпределят на държавата членка по местоназначение на стоките или услугите. За да се отчетат разликите в нивата на заплащането в рамките на Съюза и по този начин да се осигури справедливо разпределение на консолидираната данъчна основа, факторът труд следва да включва както заплатите, така и броя на наетите лица (т.е. и двете части се включват по равно). Факторът активи от друга страна следва да обхваща всички дълготрайни материални активи, но не нематериалните и финансовите активи поради променливия им характер и възникващия вследствие на това риск от заобикаляне на разпоредбите на настоящата директива. Когато при изключителни обстоятелства резултатът от разпределянето не отразява по справедлив начин мащаба на стопанската дейност, следва да се предвиди алтернативен метод за разпределяне на дохода чрез предпазна клауза.
- (11) Поради специфичните особености в някои сектори, като например финансовия и застрахователния сектор, добива на нефт и газ, както и морския и въздушния транспорт, е необходима коригирана формула за разпределянето на консолидираната данъчна основа.

- (12) С цел оптимизиране на ползите от наличието на общ набор от разпоредби за корпоративно данъчно облагане в целия ЕС за определяне на консолидираната данъчна основа на групите, групите следва да могат да се обръщат към една-единствена данъчна администрация („главен данъчен орган“). Като основен принцип главният данъчен орган следва да се намира в държавата членка, в която дружеството майка на групата е местно лице за данъчни цели („основен данъкоплатец“). В този контекст е от съществено значение да се определят общите процедурни разпоредби за управление на системата.
- (13) По принцип проверки следва да се инициират и координират от главния данъчен орган, но тъй като първият етап, състоящ се в изчисляване на данъчната основа, е на местно равнище, националните органи на всяка държава членка, в която печалбите на даден член на групата подлежат на данъчно облагане, също следва да могат да инициират проверка. С цел защита на националната данъчна основа компетентният орган на държавата членка, в която членът на групата е местно лице за данъчни цели или е установен под формата на място на стопанска дейност, следва да може да оспори пред съдилищата на държавата членка на главния данъчен орган решенията на този данъчен орган относно уведомлението за създаване на група или относно ревизионен акт. Споровете между данъкоплатците и данъчните органи следва да се отнасят до административен орган от първа инстанция, за да се намали броят на делата, които стигат до съд. Този орган следва да бъде структуриран и да работи в съответствие със законодателството на държавата членка на главния данъчен орган, както и да бъде компетентен да разглежда жалби на първа инстанция.
- (14) Настоящата директива се основава на Директива на Съвета 2016/xx/ЕС относно обща основа за облагане с корпоративен данък (с която се установява общ набор от разпоредби за корпоративно данъчно облагане за изчисляване на данъчната основа) и е насочена към консолидирането на данъчните резултати в рамките на групата. Затова е необходимо взаимодействието между двата законодателни инструмента да се вземе предвид и да се осигури възможност за преход на някои елементи от данъчната основа към новата рамка на групата. Тези елементи следва да включват по-специално правилото за ограничаване на приспадането на лихви, клаузата за преминаване от освобождаване към данъчен кредит и законодателството за контролираните чуждестранни дружества, както и несъответствията при хибридни субекти и инструменти.
- (15) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета⁸ бяха проведени консултации с Европейския надзорен орган по защита на данните. При всяка обработка на лични данни, извършвана в рамките на настоящата директива, трябва да се спазват също така приложимите национални разпоредби за защита на данните, с

⁸

Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

които се прилага Директива 95/46/ЕО⁹, която ще бъде заменена с Регламент (ЕС) 2016/679¹⁰, и разпоредбите на Регламент (ЕО) № 45/2001¹¹.

- (16) За да се допълнят или изменят несъществени елементи на настоящата директива, на Комисията следва да бъде делегирано правомощие за приемане на актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на: i) отчитането на промените в законодателството на държавите членки в областта на дружественото право и корпоративното данъчно облагане и съответно изменение на приложения I и II; ii) формулирането на допълнителни определения; и (iii) допълването на правилото за ограничаване на приспадането на лихви с правила за избягване на разпокъсаността с цел по-ефективно преодоляване на рисковете, свързани с избягването на данъци, които могат да възникнат в дадена група. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (17) С цел да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящата директива, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия i) за ежегодно приемане на списък с правните форми на дружества от трети държави, които са сходни с правните форми, изброени в приложение I; ii) за установяване на подробни правила за изчисляването на факторите труд, активи и продажби, разпределянето на наетите лица и заплатите, на активите и на продажбите към съответните фактори и оценката на активите; iii) за приемане на акт за установяване на стандартен формат на уведомлението за създаване на група; и iv) за определяне на правила относно електронното подаване на консолидираната данъчна декларация, формата на консолидираната данъчна декларация, формата на данъчната декларация на отделния данъкоплатец и изискваните придружаващи документи. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹².
- (18) Тъй като целите на настоящата директива, а именно да се подобри функционирането на вътрешния пазар чрез борба с практиките за избягване на данъци на международно равнище и да се улеснят дружествата при разширяването на трансграничната им дейност в рамките на Съюза, не могат да

⁹ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.1.1995 г., стр. 31).

¹⁰ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

¹¹ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1—22).

¹² Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, действащи самостоятелно и по различен начин, тъй като за постигането на целите са необходими съгласувани действия, но могат, поради факта, че директивата е насочена към слабостите във вътрешния пазар, произхождащи от взаимодействието между различните национални данъчни правила, които оказват въздействие върху вътрешния пазар и възпрепятстват трансграничната дейност, да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. Съгласно принципа на пропорционалност, установен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели, особено като се има предвид, че задължителният ѝ обхват е ограничен до групи над определен размер.

- (19) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи¹³ държавите членки поеха ангажимент в обосновани случаи да прилагат към нотификацията за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (20) От Комисията следва да се изиска да направи преглед на прилагането на настоящата директива пет години след влизането ѝ в сила и да докладва за това на Съвета. От държавите членки следва да се изиска да съобщят на Комисията текста на разпоредбите от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1 *Предмет*

1. С настоящата директива се установява система за консолидиране на данъчните основи, както е посочено в Директива 2016/xx/ЕС на Съвета¹⁴, на дружества, които са членове на дадена група, и се определят правила за разпределянето на общата консолидирана основа за облагане с корпоративен данък между държавите членки и за управлението ѝ от националните данъчни органи.
2. Дружество, което прилага разпоредбите на настоящата директива, престава да бъде обект на националното законодателство за корпоративно данъчно облагане по отношение на всички аспекти, уредени с настоящата директива, освен ако не е предвидено друго.

¹³ Съвместна политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи (ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14).

¹⁴ [пълното заглавие на директивата (ОВ L [], [] г., стр. [])].

Член 2
Обхват

1. Разпоредбите на настоящата директива се прилагат по отношение на дружество, учредено съгласно законодателството на държава членка, включително местата му на стопанска дейност в други държави членки, ако дружеството отговаря на всички изброени по-долу условия:
 - а) то приема една от правните форми, изброени в приложение I;
 - б) то подлежи на облагане с един от корпоративните данъци, изброени в приложение II, или с подобен данък, въведен впоследствие;
 - в) то принадлежи към консолидирана група за целите на финансовата отчетност, чиито общи консолидирани приходи надвишават 750 000 000 EUR през финансовата година, предхождаща съответната финансова година;
 - г) то отговаря на условията за дружество майка или дъщерно дружество, отговарящо на критериите, както е посочено в член 5 от настоящата директива, и/или има едно или повече места на стопанска дейност, както е посочено в член 5 от Директива 2016/xx/ЕС.
2. Настоящата директива се прилага също и за дружество, учредено съгласно законодателството на трета държава, по отношение на местата му на стопанска дейност, намиращи се в една или повече държави членки, ако дружеството отговаря на условията по параграф 1, букви б) — г).

Що се отнася до това дали дружеството отговаря на условието по параграф 1, буква а), достатъчно е правната форма на дружеството в трета държава да бъде сходна с една от правните форми, посочени в приложение I. За целите на параграф 1, буква а) Комисията ежегодно приема списък с правните форми на дружествата от трети държави, които са сходни с правните форми, посочени в приложение I. Посоченият акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 77, параграф 2. Фактът, че дадена правна форма на дружество в трета държава не е включена в този списък, не изключва прилагането на настоящата директива към тази правна форма.
3. Дружество, което отговаря на условията по параграф 1, букви а), б) и г), но не отговаря на условията по буква в) от посочения параграф, може да избере, включително по отношение на местата си на стопанска дейност, намиращи се в други държави членки, да прилага правилата на настоящата директива за период от пет данъчни години. Този срок се удължава автоматично за последващи периоди от пет данъчни години, освен ако не е подадено уведомление за преустановяване на дейността на групата, както е посочено в член 47, параграф 2. Спазването на условията по параграф 1, букви а), б) и г) е необходимо при всяко следващо удължаване.
4. Разпоредбите на настоящата директива не се прилагат по отношение на корабоплавателните дружества, за които се прилага специален данъчен режим. Корабоплавателните дружества, за които се прилага специален данъчен режим, се вземат предвид за целите на определянето на дружествата, които са членове на една и съща група, както е посочено в членове 5 и 6.
5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 75 за изменение на приложения I и II с цел да се отчетат

промените в законодателствата на държавите членки по отношение на правната форма на дружествата и корпоративните данъци.

Член 3 *Определения*

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „данъкоплатец“ съгласно определението в член 4, точка 1 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (2) „отделен данъкоплатец“ означава дружество, което не е обект на разпоредбите на настоящата директива, но е избрало да прилага Директива 2016/xx/ЕС;
- (3) „лице, което не е данъкоплатец“ съгласно определението в член 4, точка 2 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (4) „данъкоплатец, който е местно лице“ съгласно определението в член 4, точка 3 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (5) „данъкоплатец, който не е местно лице“ съгласно определението в член 4, точка 4 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (6) „приходи“ съгласно определението в член 4, точка 5 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (7) „разходи“ съгласно определението в член 4, точка 6 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (8) „данъчна година“ съгласно определението в член 4, точка 7 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (9) „печалба“ съгласно определението в член 4, точка 8 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (10) „загуба“ съгласно определението в член 4, точка 9 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (11) „основен данъкоплатец“ означава едно от следните:
 - а) данъкоплатец, който е местно лице и който образува група със своите дъщерни дружества, отговарящи на критериите, с едно или няколко от своите места на стопанска дейност, намиращи се в друга държава членка или държави членки, или с едно или няколко места на стопанска дейност на дъщерно дружество, отговарящо на критериите, което е местно лице в трета държава;
 - б) определен от групата данъкоплатец, който е местно лице, когато в състава ѝ влизат само два или повече данъкоплатци, които са местни лица и са преки дъщерни дружества, отговарящи на критериите, на същото дружество майка, което е местно лице в трета държава;
 - в) данъкоплатец, който е местно лице и който е дъщерно дружество, отговарящо на критериите, на дружество майка — местно лице в трета държава, когато този данъкоплатец образува група само с едно или няколко места на стопанска дейност на своето дружество майка;
 - г) място на стопанска дейност, посочено от данъкоплатец, който не е местно лице и който образува група само с местата си на стопанска дейност, намиращи се в две или повече държави членки;
- (12) „консолидирана група за целите на финансовата отчетност“ съгласно определението в член 4, точка 10 от Директива 2016/xx/ЕС;

- (13) „научноизследователска и развойна дейност“ съгласно определението в член 4, точка 11 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (14) „разходи по заеми“ съгласно определението в член 4, точка 12 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (15) „превишение на разходите по заеми“ съгласно определението в член 4, точка 13 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (16) „стойност за данъчни цели“ съгласно определението в член 4, точка 17 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (17) „пазарна стойност“ съгласно определението в член 4, точка 18 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (18) „дълготрайни активи“ съгласно определението в член 4, точка 19 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (19) „финансови активи“ съгласно определението в член 4, точка 20 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (20) „икономически собственик“ съгласно определението в член 4, точка 28 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (21) „финансово дружество“ съгласно определението в член 4, точка 29 от Директива 2016/xx/ЕС;
- (22) „член на групата“ означава всеки данъкоплатец, принадлежащ към същата група, както е посочено в членове 5 и 6. Когато данъкоплатецът има данъчно присъствие в една или няколко държави членки, различни от тази, в която той е местно лице за данъчни цели, всяко данъчно присъствие се смята за член на групата;
- (23) „консолидирана данъчна основа“ е сборът от данъчните основи на всички членове на групата, изчислени в съответствие с Директива 2016/xx/ЕС;
- (24) „вътрешногрупова сделка“ означава всяка сделка между страни, които са членове на една и съща група към момента, в който се извършва сделката и в който свързаните с нея приходи и разходи трябва да бъдат признати;
- (25) „разпределен дял“ означава дялът от консолидираната данъчна основа на групата, който е определен за даден член на групата в съответствие с глава VIII;
- (26) „компетентен орган“ означава органът, определен от всяка държава членка, който отговаря за управлението на всички аспекти, свързани с прилагането на настоящата директива;
- (27) „главен данъчен орган“ означава компетентният орган на държавата членка, в която основният данъкоплатец е местно лице за данъчни цели или, когато става дума за място на стопанска дейност на данъкоплатец, който не е местно лице — държавата членка, в която се намира това място на стопанска дейност;
- (28) „национално законодателство за корпоративно данъчно облагане“ съгласно определението в член 4, точка 32 от Директива 2016/xx/ЕС;

Комисията може да приема делегирани актове в съответствие с член 75 с цел да формулира определения на допълнителни понятия.

ГЛАВА II

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ЮРИСДИКЦИЯТА, В КОЯТО ДАНЪКОПЛАТЕЦЪТ Е МЕСТНО ЛИЦЕ, И ТЕРИТОРИАЛНОСТТА

Член 4

Юрисдикция, в която данъкоплатецът е местно лице

1. Дружество, чието седалище, място на вписване или място на действително управление се намира в държава членка, и което не се счита, по силата на споразумение, сключено между тази държава членка и трета държава, за местно лице за данъчни цели в тази трета държава, се смята за местно лице за данъчни цели в тази държава членка.
2. Дружество, което е местно лице за данъчни цели в две или повече държави членки, се счита за местно лице в държавата членка, в която се намира мястото на действителното му управление.
3. Когато мястото на действителното управление на член на група за морски или вътрешен воден транспорт е на борда на кораб или лодка, се счита, че членът на групата е местно лице за данъчни цели в държавата членка, в която се намира пристанището по произход на кораба или лодката или ако няма такова пристанище по произход — в държавата членка, в която лицето, експлоатиращо кораба или лодката, е местно лице за данъчни цели.
4. Данъкоплатец, който е местно лице, подлежи на облагане с корпоративен данък върху всички свои доходи без оглед на техния източник и независимо дали този източник се намира на територията на държавата членка, на която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели, или извън нея.
5. Данъкоплатец, който не е местно лице, подлежи на облагане с корпоративен данък върху всички свои доходи от дейност, извършена посредством място на стопанска дейност в държава членка.

ГЛАВА III

КОНСОЛИДАЦИЯ

Член 5

Дружество майка и дъщерни дружества, отговарящи на критериите

1. Дъщерно дружество, отговарящо на критериите, означава всяко пряко дъщерно дружество и дъщерно дружество от по-ниско йерархично ниво, в което дружеството майка притежава следните права:
 - а) право да упражнява повече от 50 % от правата на глас; както и

- б) притежава право на собственост върху над 75 % от капитала на дъщерното дружество или притежава над 75 % от правата на участие в разпределението на печалбата.
2. За целите на изчисляването на праговете, посочени в параграф 1, по отношение на дъщерните дружества от по-ниско йерархично ниво се прилагат следните правила:
- а) след като бъде достигнат прагът за правата на глас по отношение на дъщерното дружество, се смята, че дружеството майка притежава 100 % от тези права;
 - б) правото на участие в разпределението на печалбата и на собственост на капитала се изчислява, като се умножат дяловете, притежавани пряко или косвено в дъщерните дружества от всяко йерархично ниво. При изчислението се вземат предвид и правата на собственост, които възлизат на 75 % или по-малко, притежавани пряко или косвено от дружеството майка, включително правата в дружества, които са местни лица на трета държава.

Член 6 *Групи*

1. Данъкоплатец, който е местно лице, образува група със:
- а) всички свои места на стопанска дейност, намиращи се в държава членка;
 - б) всички места на стопанска дейност, намиращи се в държава членка и принадлежащи към неговите дъщерни дружества, отговарящи на критериите, които са местни лица за данъчни цели в трета държава;
 - в) всички свои дъщерни дружества, отговарящи на критериите, които са местни лица за данъчни цели в държава членка, включително местата на стопанска дейност на тези дъщерни дружества, когато тези места на стопанска дейност се намират в държава членка;
 - г) други данъкоплатци, които са местни лица, включително техните места на стопанска дейност, намиращи в държава членка, когато всички тези данъкоплатци — местни лица, са дъщерни дружества, отговарящи на критериите, на лице, което не е данъкоплатец, местно лице е за данъчни цели в трета държава, правната му форма е сходна с една от изброените в приложение I и отговаря на условието по член 2, параграф 1, буква в).
2. Данъкоплатец, който не е местно лице, образува група по отношение на всичките си места на стопанска дейност, намиращи се в една или повече държави членки, и с всички свои дъщерни дружества, отговарящи на критериите, които са местни лица за данъчни цели в държава членка, включително местата на стопанска дейност на тези дъщерни дружества, когато тези места на стопанска дейност също се намират в една или повече държави членки.
3. Дружество, което е в производство по несъстоятелност или ликвидация, не може да стане член на група. Данъкоплатец, по отношение на който е образувано производство по несъстоятелност или ликвидация, напуска групата незабавно.

Член 7
Ефект от консолидацията

1. Данъчните основи на всички членове на групата се обединяват в консолидирана данъчна основа.
2. Когато консолидираната данъчна основа е отрицателна, загубата се пренася за следващ период и се прихваща от следващата положителна консолидирана данъчна основа. Когато консолидираната данъчна основа е положителна, тя се разпределя в съответствие с глава VIII.

Член 8
Срокове

1. Данъкоплатец, който е член на група, трябва да спазва праговете, посочени в член 5, през цялата данъчна година без прекъсване.
2. Данъкоплатецът става член на групата на датата, на която достигне праговете по член 5. Праговете трябва да се спазват в продължение на най-малко девет последователни месеца, като в противен случай данъкоплатецът се третира като лице, което никога не е било член на групата.
3. Данъкоплатецът преставя да бъде член на групата в деня след деня, през който вече не отговаря на критериите за праговете по член 5.

Член 9
Изключване на вътрешногруповите сделки

1. С изключение на случаите, посочени в член 42, втора алинея и в член 43, печалбите и загубите, произтичащи от вътрешногрупови сделки, не се вземат предвид при изчисляването на консолидираната данъчна основа.
2. Групите прилагат последователен и надлежно документиран метод при регистрирането на вътрешногруповите сделки. Групите могат да променят метода само по основателни причини, свързани с търговията, и само в началото на данъчната година.
3. Методът на регистриране на вътрешногруповите сделки дава възможност всички вътрешногрупови прехвърляния и продажби да бъдат установени по най-ниската стойност за неамортизируемите активи или стойността за данъчни цели за амортизируемите активи.
4. Вътрешногруповите прехвърляния не променят статуса на създадените в дружеството нематериални активи.

Член 10
Данък при източника и друг вид данъчно облагане при източника

Вътрешногруповите сделки не се облагат с данък при източника и не подлежат на друг вид данъчно облагане при източника.

ГЛАВА IV

ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ КЪМ ГРУПАТА И НАПУСКАНЕ

Член 11

Дълготрайни активи при присъединяването към групата

1. Когато към датата на присъединяването си към групата данъкоплатецът е икономическият собственик на неамортизируеми или индивидуално амортизируеми дълготрайни активи и когато в срок от пет години от датата на присъединяването му към групата тези активи бъдат продадени, разпределеният дял на члена на групата, който е бил икономическият собственик на тези активи към датата на присъединяването към групата, се коригира, като постъпленията от продажбата се добавят към разпределения дял, а разходите, свързани с неамортизируемите активи, и стойността за данъчни цели на амортизируемите активи се приспадат от този дял. Корекцията се извършва през данъчната година, през която са продадени активите.
2. Корекцията, посочена в параграф 1, се извършва и по отношение на финансовите активи, с изключение на собствените акции и на дяловите участия, от които произтичат освободени от данък доходи.
3. Корекцията, посочена в параграф 1, не се извършва, когато данъкоплатецът, който се присъединява към групата, е принадлежал към друга група, която е прилагала разпоредбите на настоящата директива.
4. По отношение на данъкоплатец, който в резултат на преобразуване престане да съществува или вече няма място на стопанска дейност в държавата членка, в която е бил местно лице за данъчни цели към датата на присъединяването му към групата, се смята, че има място на стопанска дейност в тази държава членка за целите на прилагането на настоящия член.

Член 12

Дългосрочни договори при присъединяването към групата

1. Приходите и разходите, които съгласно член 22, параграфи 2 и 3 от Директива 2016/xx/ЕС се считат за начислени или за реализирани преди разпоредбите на настоящата директива да започнат да се прилагат за данъкоплатеца, но които все още не са били включени в данъчната основа съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, се добавят към разпределения дял на съответния член на групата или се приспадат от него в съответствие със сроковете, предвидени в националното законодателство.
2. Приходите, които съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо за данъкоплатеца преди разпоредбите на настоящата директива да започнат да се прилагат за него, са обложени с данък в размер, по-голям от размера, който би бил включен в данъчната основа съгласно член 22, параграф 2 от Директива 2016/xx/ЕС, се приспадат от разпределения дял на съответния член на групата през първата данъчна година от прилагането на разпоредбите на настоящата директива.
3. Когато разпределеният дял на члена на групата през дадена данъчна година не е достатъчен, за да бъде прихванат изцяло от подлежащите на приспадане суми, посочени в параграфи 1 и 2, неприспаднатите суми се пренасят за

следващи години, докато се прихванат от разпределения дял на този член на групата.

Член 13

Провизии, приходи и приспадане при присъединяването към групата

1. Провизиите и приспадането на несъбираеми вземания, както е посочено в членове 23 и 25 от Директива 2016/xx/ЕС, подлежат на приспадане само доколкото произтичат от дейности или сделки, които са били извършени след като разпоредбите на настоящата директива са започнали да се прилагат за данъкоплатеца.
2. Приходите, които съгласно член 16 от Директива 2016/xx/ЕС се считат за получени преди разпоредбите на настоящата директива да започнат да се прилагат за данъкоплатеца, но които все още не са били включени в данъчната основа съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, се добавят към разпределения дял на съответния член на групата в съответствие със сроковете, предвидени в националното законодателство за корпоративно данъчно облагане.
3. Разходите, направени след като разпоредбите на настоящата директива са започнали да се прилагат за данъкоплатеца, но във връзка с дейности или сделки, извършени преди това, и за които не е предоставено приспадане съгласно приложимото национално законодателство за корпоративно данъчно облагане, подлежат на приспадане само от разпределения дял на съответния член на групата, освен ако тези разходи не са направени повече от пет години след присъединяването на данъкоплатеца към групата.

Разходите, направени съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, които все още не са били приспаднати, когато разпоредбите на настоящата директива са започнали да се прилагат за данъкоплатеца, подлежат на приспадане само от разпределения дял на съответния член на групата, както е изчислено в съответствие с настоящата директива, на равни суми, разпределени за пет години. Разходите, включващи разходи по заеми, подлежат на приспадане в съответствие с член 13 от Директива 2016/xx/ЕС.

Когато разпределеният дял на члена на групата през дадена данъчна година не е достатъчен, за да се приспаднат изцяло сумите, посочени в първа и втора алинея, неприспаднатите суми се пренасят за следващи години, докато бъдат прихванати от разпределения дял на този член на групата.

4. Сумите, приспаднати преди разпоредбите на настоящата директива да започнат да се прилагат за данъкоплатеца, не могат да се приспадат отново.

Член 14

Срокове за амортизация при присъединяването към групата или при напускането ѝ

Амортизацията на активите на данъкоплатец, който се присъединява към групата или я напуска, в рамките на дадена данъчна година се изчислява пропорционално на броя на календарните месеци, през които данъкоплатецът е принадлежал към групата през данъчната година.

Член 15

Загуби от периода преди прилагането на директивата

Неприспадатите загуби, понесени от члена на групата съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане или Директива 2016/xx/ЕС преди разпоредбите на настоящата директива да започнат да се прилагат за този член на групата, могат да бъдат прихванати от разпределения дял на този член на групата, ако и доколкото това е предвидено в националното законодателство за корпоративно данъчно облагане или Директива 2016/xx/ЕС.

Член 16

Преустановяване на дейността на група

Данъчната година на групата приключва, когато групата преустанови дейността си. Консолидираната данъчна основа и неприспадатите загуби на групата се разпределят между всички членове на групата в съответствие с глава VIII въз основа на стойността на факторите за разпределение през данъчната година, през която е преустановена дейността на групата.

Член 17

Амортизация при преустановяване на дейността на групата

При преустановяване на дейността на групата амортизацията на нейните активи през данъчната година на преустановяването се изчислява пропорционално на броя на календарните месеци, през които групата е извършвала дейност през същата данъчна година.

Член 18

Загуби след преустановяване на дейността на групата

След преустановяване на дейността на групата загубите се третираат, както следва:

- а) загубите на данъкоплатец, който избере да прилага разпоредбите на Директива 2016/xx/ЕС, се пренасят и се прихващат в съответствие с член 41 от посочената директива;
- б) загубите на данъкоплатец, който се присъединява към друга група, се пренасят и се прихващат от разпределения дял на члена на съответната група при спазване на ограниченията по член 41, параграф 3 от Директива 2016/xx/ЕС;
- в) загубите на данъкоплатец, който отново започне да прилага националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, се пренасят и се прихващат съгласно това национално законодателство, което става приложимо, все едно че загубите са реализирани докато данъкоплатецът е бил обект на неговите разпоредби.

Член 19

Дълготрайни активи при напускане на групата

Когато неамортизируеми или индивидуално амортизируеми дълготрайни активи, с изключение на тези, от които произтича ограничено освобождаване по член 24, бъдат продадени в рамките на три години след като данъкоплатецът, който е икономически собственик на тези активи, е напуснал групата, постъпленията се добавят към консолидираната данъчна основа на групата през годината на продажбата. Разходите,

свързани с неамортизируемите дълготрайни активи, и стойността за данъчни цели на индивидуално амортизируемите дълготрайни активи се приспадат от тази данъчна основа.

Същото правило се прилага и по отношение на финансовите активи, с изключение на собствените акции и на дяловите участия, от които произтичат освободени от данък доходи.

Постъпленията от тези продажби, които се добавят към консолидираната данъчна основа на групата, не се облагат с данък по друг начин.

Член 20

Създадени в дружеството нематериални активи

Когато данъкоплатец, който е икономическият собственик на един или повече създадени в дружеството нематериални активи, напусне групата, към консолидираната данъчна основа към края на данъчната година се прибавя сума, равна на разходите, направени по отношение на тези активи за научноизследователска и развойна дейност, маркетинг и реклама през предходните пет години. Прибавената сума обаче не надхвърля стойността на активите към момента, в който данъкоплатецът напуска групата. Тези разходи се разпределят на напускащия групата данъкоплатец и се третира в съответствие с националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, което впоследствие става приложимо за този данъкоплатец, или, ако този данъкоплатец се присъедини към друга група, разходите се разпределят през данъчната година, в която данъкоплатецът се е присъединил към другата група.

Член 21

Загуби при напускане на групата

Не се разпределят загуби на член на групата, който я напуска.

ГЛАВА V

ПРЕОБРАЗУВАНЕ НА ДРУЖЕСТВА

Член 22

Преобразуване на дружества в рамките на групата

1. Преобразуването на дружества в рамките на групата или преместването на седалището на данъкоплатеца не променя печалбите или загубите за целите на определянето на консолидираната данъчна основа.
2. Когато в резултат на преобразуване на дружества или на поредица от сделки между членове на групата в рамките на период от две години фактически всички активи на данъкоплатеца са прехвърлени към друга държава членка, което води до съществена промяна във фактора активи, прехвърлените активи се разпределят към фактора активи на прехвърлящия данъкоплатец за максимален срок от пет години след прехвърлянето, при положение че икономическият собственик на активите продължава да бъде член на групата.

3. За целите на прилагането на настоящия член се счита, че прехвърлящият данъкоплатец, посочен в параграф 2, който престане да съществува или вече няма място на стопанска дейност в държавата членка, от която са прехвърлени активите, има място на стопанска дейност в тази държава членка.

Член 23

Данъчно третиране на загуби при преобразуване на дружества с участието на две или повече групи

1. Когато в резултат на преобразуване на дружества една или повече групи или два или повече членове на група стават част от друга група, неприспаднатите загуби на съществувалата преди това група или групи се разпределят на всеки от членовете на групата в съответствие с глава VIII въз основа на факторите към края на данъчната година, през която е извършено преобразуването на дружествата. Неприспаднатите загуби на съществувалата преди това група или групи се пренасят към следващи години.

Когато два или повече членове на групата станат част от друга група, неприспаднатите загуби на първата група се разпределят както е посочено в параграф 1, при условие че общата стойност на факторите активи и труд на напускащите членове на групата възлиза на по-малко от 20 % от стойността на тези два фактора за цялата първа група.

2. Когато два или повече основни данъкоплатци се сливат по смисъла на член 2, буква а), подточки i) и ii) от Директива 2009/133/ЕО на Съвета¹⁵, неприспаднатите загуби на групата се разпределят на нейните членове в съответствие с глава VIII въз основа на факторите към края на данъчната година, през която е извършено сливането. Неприспаднатите загуби се пренасят към следващи години.

ГЛАВА VI

ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ ГРУПАТА И ДРУГИ СУБЕКТИ

Член 24

Изключване от освобождаване на приходи от продажба на акции

1. Когато в резултат на продажба на акции данъкоплатец напусне групата и през съответната данъчна година или предходната данъчна година е придобил чрез вътрешногрупова сделка един или няколко дълготрайни актива, различни от активите, за които е начислена обща амортизация, от освобождаването, посочено в член 8, буква в) от Директива 2016/xx/ЕС, се изключва сумата, съответстваща на тези дълготрайни активи, освен ако не се докаже, че

¹⁵ Директива 2009/133/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 г. относно общата система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, отделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави членки, както и при прехвърлянето на седалище на SE или SCE в друга държава членка (ОВ L 310, 25.11.2009 г., стр. 34).

вътрешногруповата сделка е извършена поради основателни търговски съображения.

2. Сумата, изключена от освобождаването, посочено в параграф 1, представлява пазарната стойност на дълготрайния актив или активи към момента, в който данькоплатецът напуска групата, намалена със стойността за данъчни цели на дълготрайните активи или на разходите, посочени в член 19 от Директива 2016/xx/ЕС.
3. Когато действителният собственик на продадените акции е лице, което не е данькоплатец, или е данькоплатец, който не е местно лице, а тези акции са прехвърлени към главното му управление или мястото му на стопанска дейност в трета държава, пазарната стойност на актива или активите към момента на продажбата на акциите, намалена със стойността им за данъчни цели, се смята за получена от данькоплатеца, който е притежавал активите преди извършването на вътрешногруповата сделка, посочена в първия параграф.

Член 25

Данъчен кредит

1. Данъчният кредит, както е посочено в член 55, параграф 1 от Директива 2016/xx/ЕС, се разпределя между членовете на групата в съответствие с глава VIII.
2. Данъчният кредит, посочен в параграф 1, се изчислява поотделно за всяка държава членка или трета държава, както и за всеки вид доход. Той не превишава сумата, произтичаща от облагане на дохода, разпределен на данькоплатец или място на стопанска дейност, със ставката на корпоративния данък в държавата членка, в която данькоплатецът е местно лице за данъчни цели или в която се намира мястото на стопанска дейност.

Член 26

Данък при източника

Лихвите и авторските и лицензионните възнаграждения, платени от член на групата на получател извън групата, могат да подлежат на облагане с данък при източника — в съответствие с приложимите разпоредби на националното законодателство и приложимите споразумения за избягване на двойно данъчно облагане — в държавата членка, в която членът на групата е местно лице за данъчни цели или в която се намира, според случая. Данъкът при източника се разпределя между държавите членки в съответствие с глава VIII, като се използва формулата, приложима през данъчната година, през която е начислен данъкът.

ГЛАВА VII

ПРОЗРАЧНИ СУБЕКТИ

Член 27

Правила за оценка на прозрачността при субекти от трети държави

Третирането на субект, намиращ се в трета държава, в който поне два члена на групата притежават дял, се определя чрез споразумение между съответните държави членки. Когато не е постигнато споразумение, решение се взема от главния данъчен орган.

ГЛАВА VIII

РАЗПРЕДЕЛЯНЕ НА ОБЩАТА КОНСОЛИДИРАНА ОСНОВА ЗА ОБЛАГАНЕ С КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК

Член 28

Общи правила

1. Консолидираната данъчна основа се разпределя между членовете на групата през всяка данъчна година въз основа на формула за разпределяне. При определянето на разпределения дял на член на групата А се прилага следната формула, в която са зададени равни тегла на факторите продажби, труд и активи:

$$\text{Дял А} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Продажби}^{\text{А}}}{\text{Продажби}^{\text{Група}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Заплати}^{\text{А}}}{\text{Заплати}^{\text{Група}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Брой наети лица}^{\text{А}}}{\text{Брой наети лица}^{\text{Група}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Активи}^{\text{А}}}{\text{Активи}^{\text{Група}}} \right) * \text{Конс.дан.основа}$$

2. Консолидираната данъчна основа на групата се разпределя само когато е положителна.
3. Изчисленията относно разпределянето на консолидираната данъчна основа се правят в края на данъчната година на групата.
4. Период от 15 или повече дни в рамките на един календарен месец се смята за цял месец.
5. При определянето на разпределения дял на член на групата се задава равно тегло на факторите продажби, труд и активи.

Член 29

Предпазна клауза

Като изключение от правилото, установено в член 28, ако основният данъкоплатец или компетентният орган преценят, че резултатът от разпределянето на консолидираната данъчна основа за даден член на групата не отразява справедливо мащаба на стопанската му дейност, основният данъкоплатец или компетентният орган могат да поискат използването на алтернативен метод за изчисляване на данъчния дял за всеки

член на групата. Алтернативен метод може да се използва само ако след провеждането на консултации между компетентните органи, и когато е приложимо — след обсъждания в съответствие с членове 77 и 78, всички тези органи постигнат съгласие за използването на този алтернативен метод. Държавата членка на главния данъчен орган информира Комисията относно използвания алтернативен метод.

Член 30

Присъединяване към групата и напускане

Разпределеният дял на данъкоплатеца, който се присъединява към групата или я напуска през данъчната година, се изчислява пропорционално на броя на календарните месеци, през които данъкоплатецът е принадлежал към групата през данъчната година.

Член 31

Прозрачни субекти

Факторите, използвани при изчисляването на разпределения дял на член на групата, притежаващ дялово участие в прозрачен субект, включват продажбите, труда и активите на прозрачния субект пропорционално на дела на данъкоплатеца в печалбите и загубите на този субект.

Член 32

Структура на фактора труд

1. Първата част (половината) на фактора труд включва общата сума на заплатите в члена на групата като числител и общата сума на заплатите в групата като знаменател, а втората част включва броя на наетите лица в члена на групата като числител и броя на наетите лица в групата като знаменател. Когато отделно наето лице се включва във фактора труд на член на групата, сумата на заплатите, свързана с това наето лице, също се включва във фактора труд на този член на групата.
2. Броят на наетите лица се определя в края на данъчната година.
3. Определението за наето лице се формулира в националното законодателство на държавата членка, в която наетото лице извършва трудовата дейност.

Член 33

Разпределяне на наети лица и заплати

1. Наетите лица се включват във фактора труд на члена на групата, от който получават възнаграждение.
2. Чрез дерогация от параграф 1, когато наетите лица физически извършват трудовата дейност под контрола и отговорността на член на групата, различен от този, от когото получават възнаграждението си, тези наети лица, както и размерът на заплатите, свързани с тях, се включват във фактора труд на първия член на групата.

Това правило се прилага само ако са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) трудовата дейност е за непрекъснат период от най-малко три месеца;

- б) тези наети лица представляват най-малко 5 % от общия брой на наетите лица в члена на групата, от който те получават възнаграждение.
3. Наетите лица включват лицата, които въпреки че не са наети пряко от члена на групата, изпълняват задачи, сходни с извършваните от наетите лица.
 4. Заплатите включват всички направени от работодателя разходи за заплати, надници, бонуси и всички други компенсации на наетите лица, включително съответните разходи за пенсии и социална сигурност, както и разходите на работодателя, съответстващи на разходите за лицата, посочени в параграф 3.
 5. Разходите за заплати се оценяват въз основа на размера на разходите, които се третираят като подлежащи на приспадане от работодателя за данъчната година.

Член 34

Структура на фактора активи

1. Факторът активи се състои от средната стойност на всички дълготрайни материални активи, които са притежавани, наети или взети на лизинг от член на групата като числител, и средната стойност на всички дълготрайни материални активи, които са притежавани, наети или взети на лизинг от групата като знаменател.
2. За период от пет години след присъединяването на данъкоплатеца към вече съществуваща или към нова група, факторът на неговите активи включва и общия размер на разходите, направени от данъкоплатеца за научноизследователска и развойна дейност, маркетинг и реклама през шестте години преди неговото присъединяване към групата.

Член 35

Разпределяне на активите

1. Без да се засягат разпоредбите на член 22, параграфи 2 и 3, активите се включват във фактора активи на икономическия собственик. Когато икономическият собственик не може да бъде установен, активът се включва във фактора активи на законния собственик.

При все това даден актив, който не се използва действително от икономическия му собственик, се включва във фактора на члена на групата, който действително използва този актив, при условие че активът представлява над 5 % от стойността за данъчни цели на всички дълготрайни материални активи на члена на групата, който действително използва актива.
2. Освен в случаите на отдаване на лизинг между членове на групата, отдадените на лизинг активи се включват във фактора активи на члена на групата, който е лизингодател или лизингополучател на актива. Същото се прилага и за наетите активи.

Член 36

Оценка

1. Земята и другите неамортизируеми дълготрайни материални активи се оценяват по първоначалната им стойност.

2. Индивидуално амортизируемите дълготрайни материални активи се оценяват по средната им стойност за данъчни цели в началото и в края на данъчната година.

Когато в резултат на една или няколко вътрешногрупови сделки индивидуално амортизируемият дълготраен материален актив е включен във фактора активи на член на групата за по-малко от една данъчна година, стойността, която се взема предвид, се изчислява въз основа на общия брой месеци, през които активът е бил включен във фактора активи на този член на групата.
3. Групата дълготрайни активи, както е посочено в член 37 от Директива 2016/xx/ЕС, се оценява по средната ѝ стойност за данъчни цели в началото и в края на данъчната година.
4. Наемателят или лизингополучателят на актив, на който той не е икономическият собственик, оценява стойността на този нает или получен на лизинг актив като осемкратния размер на дължимите нетни годишни плащания за наем или лизинг минус вземанията от преотдаване под наем или на лизинг.

Членът на групата, отдаващ под наем или на лизинг актив, на който той не е икономическият собственик, оценява стойността на отдадения под наем или на лизинг актив като осемкратния размер на дължимите нетни годишни плащания за наем или лизинг.
5. Актив, продаден от член на групата на лице извън групата в резултат на вътрешногрупово прехвърляне, извършено през същата или предходната данъчна година, се включва във фактора активи на прехвърлящия член на групата за периода между вътрешногруповото прехвърляне и продажбата на лицето извън групата, освен ако съответните членове на групата не докажат, че вътрешногруповото прехвърляне е извършено поради основателни търговски съображения.

Член 37

Структура на фактора продажби

1. Факторът продажби включва общите продажби, разпределени на члена на групата, включително местата на стопанска дейност, които се смята, че съществуват съгласно член 22, параграф 3, като числител, и общите продажби на групата като знаменател.
2. Продажби означава постъпленията от всички продажби на стоки и предоставянето на услуги след търговските отстъпки и възстановявания, с изключение на данъка върху добавената стойност, други данъци и мита. Във фактора продажби не се включват освободените приходи, лихви, дивиденди, авторски и лицензионни възнаграждения и постъпления от продажбата на дълготрайни активи, освен ако те не са приходи, получени в резултат на обичайната търговска или стопанска дейност. Продажбите на стоки и предоставянето на услуги в рамките на групата не се включват във фактора продажби.
3. Продажбите се оценяват в съответствие с член 20 от Директива 2016/xx/ЕС.

Член 38

Продажби по местоназначение

1. Продажбите на стоки се включват във фактора продажби на члена на групата, намиращ се в държавата членка, която представлява крайната точка на експедицията или транспортирането на стоките до придобиващото ги лице. Когато това място не може да бъде определено, продажбите на стоки се разпределят на члена на групата, намиращ се в държавата членка на последното установено местонахождение на стоките.
2. Предоставянето на услуги се включва във фактора продажби на члена на групата, намиращ се в държавата членка, в която услугата се извършва физически или реално се предоставя.
3. Освободените приходи, лихви, дивиденди, авторски и лицензионни възнаграждения и постъпления от продажбата на дълготрайни активи, които са включени във фактора продажби, се разпределят на получателя на тези приходи, лихви, дивиденди, авторски и лицензионни възнаграждения и постъпления.
4. Когато в държавата членка, в която се доставят стоките или се предоставят услугите, няма член на групата, или когато стоките се доставят или услугите се предоставят в трета държава, продажбите на стоките и предоставянето на услугите се включват във фактора продажби на всички членове на групата пропорционално на техните фактори труд и активи.
5. Когато в държавата членка, в която се доставят стоките или се предоставят услугите, има повече от един член на групата, продажбите се включват във фактора продажби на всички членове на групата, намиращи се в тази държава членка, пропорционално на техните фактори труд и активи.

Член 39

Подробни правила за изчисляването на факторите

Комисията може да приеме актове, с които се установяват подробни правила за изчисляването на факторите труд, активи и продажби, разпределянето на наетите лица, заплатите, активите и продажбите към съответните фактори, както и за оценката на активите. Посочените актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 77, параграф 2.

Член 40

Изчисляване на факторите активи и продажби за финансови институции

1. Факторът активи на дадена финансова институция, както е посочено в член 4, точка 29, букви а), г), д), е), ж), з) и и) от Директива 2016/xx/ЕС, е 10 % от стойността на финансовите активи, с изключение на собствените акции и на дяловите участия, от които произтичат освободени от данък доходи. Финансовите активи включват активи, държани за търгуване, както е посочено в член 21 от Директива 2016/xx/ЕС. Финансовите активи се включват във фактора активи на члена на групата, в чиито счетоводни сметки тези активи са били вписани при присъединяването му към групата.
2. Факторът продажби на дадена финансова институция, както е посочено в член 4, точка 29, букви а), г), д), е), ж), з) и и) от Директива 2016/xx/ЕС, е 10 %

от нейните приходи под формата на лихви, такси, комисиони и приходи от ценни книжа, с изключение на данъка върху добавената стойност и други данъци и мита. Продажбите в рамките на групата не се включват. За целите на член 38, параграф 2 при обезпечени заеми финансовите услуги се смятат за извършени в държавата членка, в която се намира ценната книга или, ако тази държава членка не може да бъде установена — в държавата членка, в която ценната книга е регистрирана. Другите финансови услуги се смятат за извършени в държавата членка на заемополучателя или на лицето, което плаща таксите, комисионите или други приходи. Когато заемополучателят или лицето, което плаща таксите, комисионите или други приходи, не може да бъде установено, или ако държавата членка, в която се намира или е регистрирана ценната книга, не може да бъде установена, продажбите се разпределят на всички членове на групата пропорционално на техните фактори труд и активи.

Член 41

Изчисляване на факторите активи и продажби за застрахователни дружества

1. Факторът активи на застрахователните дружества, както е посочено в член 4, точка 29, букви б) и в) от Директива 2016/xx/ЕС, е 10 % от стойността на финансовите активи, посочени в член 40, параграф 1.
2. Факторът продажби на дадено застрахователно дружество, както е посочено в член 4, точка 29, букви б) и в) от Директива 2016/xx/ЕС, е 10 % от всички получени премии нетно от премиите от презастрахователната дейност, разпределените приходи от инвестиции, прехвърлени от нетехническата сметка, други технически приходи нетно от приходите от презастрахователна дейност, и приходите от инвестиции, таксите и комисионите, без данък върху добавената стойност, други данъци и мита. За целите на член 38, параграф 2 се счита, че застрахователните услуги са извършени в държавата членка на държателя на полицата. Другите продажби се разпределят на всички членове на групата пропорционално на техните фактори труд и активи.

Член 42

Нефт и природен газ

Чрез дерогация от член 38, параграфи 1, 2 и 3 продажбите на члена на групата, чиято основна дейност е в областта на проучването или добива на нефт или природен газ, се разпределят на члена на групата в държавата членка, в която ще се извърши извличането или добивът на нефта или природния газ.

Чрез дерогация от член 38, параграфи 4 и 5, когато в държавата членка, в която се извършва проучването или добивът на нефт и природен газ, няма член на групата или когато проучването или добивът се извършват в трета държава, в която членът на групата, който извършва проучването или добива на нефт и природен газ, не поддържа място на стопанска дейност, продажбите се разпределят на този член на групата.

Член 43

Морски транспорт, вътрешен воден транспорт и въздушен транспорт

Приходите, разходите и другите подлежащи на приспадане елементи на член на групата, чиято основна дейност е експлоатацията на кораби или въздухоплавателни средства при международен транспорт или експлоатацията на кораби при вътрешен

воден транспорт, се изключват от консолидираната данъчна основа и не се разпределят съгласно разпоредбите, определени в член 28. Вместо това тези приходи, разходи и други подлежащи на приспадане елементи се разпределят на този член на групата за всяка отделна сделка и подлежат на корекции на цените в съответствие с член 56 от Директива 2016/xx/ЕС.

Дяловите участия в член на групата и дяловите участия, притежавани от член на групата, се вземат предвид за целите на определянето на това дали съществува група, както е посочено в членове 5 и 6.

Член 44

Елементи, подлежащи на приспадане от разпределения дял

Следните елементи се приспадат от разпределения дял:

- а) неприспаднатите загуби, понесени от данъкоплатец преди за него да започнат да се прилагат разпоредбите на настоящата директива, както е посочено в член 15;
- б) неприспаднатите загуби, понесени на равнището на групата, както е посочено в член 15 във връзка с член 18, буква б) и член 23;
- в) сумите, свързани с продажбата на дълготрайни активи, както е посочено в член 11, приходите и разходите, свързани с дългосрочни договори, както е посочено в член 12, и бъдещите разходи, както е посочено в член 13, параграф 3;
- г) при застрахователни дружества — незадължителните технически резерви, както е посочено в член 28, буква г) от Директива 2016/xx/ЕС;
- д) даренията за благотворителни организации, подлежащи на приспадане съгласно националното законодателство, както е посочено в член 9, параграф 4 от Директива 2016/xx/ЕС;
- е) провизиите за пенсии, подлежащи на приспадане съгласно националното законодателство, както е посочено в член 24 от Директива 2016/xx/ЕС.

Член 45

Данъчно задължение

Данъчното задължение на всеки член на групата е резултатът от прилагането на националната данъчна ставка към разпределения дял, коригирано съгласно член 44 и намалено с приспаданията, предвидени в член 25.

ГЛАВА IX

АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ

Член 46

Уведомление за създаване на група

1. Основният данъкоплатец изпраща на главния данъчен орган уведомление за създаването на група от името на останалите членове на групата най-малко три

месеца преди началото на данъчната година, през която групата ще започне да прилага разпоредбите на настоящата директива.

2. Уведомлението, посочено в параграф 1, обхваща всички членове на групата, с изключение на корабоплавателните дружества, посочени в член 2, параграф 4.
3. Главният данъчен орган незабавно предава уведомлението на компетентните органи на всички държави членки, в които членовете на групата са местни лица за данъчни цели или в които се намират под формата на място на стопанска дейност. Тези органи могат да представят на главния данъчен орган становище, както и всякаква относима информация относно валидността и обхвата на уведомлението в срок от един месец от предаването му.
4. Ако не е подадено уведомление, в срок от шест месеца след като това бъде установено, главният данъчен орган издава актове за данъчните години, през които се смята, че групата е съществувала. Тези актове при никакви обстоятелства не обхващат повече от предходните пет данъчни години.

Член 47

Срок на дейността на групата

1. Настоящата директива започва да се прилага за дадена група един месец след получаването на уведомлението за създаване на група, както е посочено в член 46, параграф 3, от компетентните органи на всички държави членки, в които членовете на групата са местни лица за данъчни цели или в които се намират под формата на място на стопанска дейност. Главният данъчен орган уведомява основния данъкоплатец за това.
2. Групата прилага разпоредбите на настоящата директива дотолкова, доколкото е задължена да ги прилага в съответствие с член 2, параграфи 1 и 2. Основният данъкоплатец изпраща на главния данъчен орган уведомление за преустановяване на дейността на групата, когато групата, към която принадлежи, като цяло вече не отговаря на условията по член 2, параграфи 1 и 2 за прилагането на разпоредбите на настоящата директива.
3. Данъкоплатец, който вече не попада в обхвата на разпоредбите на настоящата директива, може да избере да продължи да ги прилага, при положение че отговаря на условията по член 2, параграф 3. Ако този данъкоплатец не отговаря на условието по член 2, параграф 1, буква г), той може да избере да прилага разпоредбите на Директива 2016/xx/ЕС.
4. Основният данъкоплатец, който е избрал да прилага разпоредбите на настоящата директива в съответствие с член 2, параграф 3 и реши да преустанови прилагането им, уведомява главния данъчен орган в края на срока от пет данъчни години.
5. Основният данъкоплатец на група, който е избрал да прилага разпоредбите на настоящата директива в съответствие с член 2, параграф 3 и реши да удължи прилагането им в края на срока от пет данъчни години, предоставя на главния данъчен орган доказателства за това, че отговаря на условията по член 2, параграф 1, букви а), б) и г).

Член 48

Информация, включена в уведомлението за създаване на група

В уведомлението за създаване на група се съдържа следната информация:

- а) идентификация на всички членове на групата;
- б) доказателство за удовлетворяване на критериите, посочени в членове 5 и 6;
- в) информация за всички свързани дружества, както е посочено в член 56 от Директива 2016/xx/ЕС;
- г) правна форма, седалище по устав и място на действително управление на данъкоплатците;
- д) данъчната година на създаването на групата.

Комисията може да приеме акт за установяване на стандартен формат за уведомлението за създаване на група. Посоченият акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 77, параграф 2.

Член 49

Разглеждане на уведомлението за създаване на група

1. Главният данъчен орган, до който надлежно е изпратено уведомлението за създаване на група, проверява въз основа на съдържащата се в уведомлението информация дали групата отговаря на изискванията в настоящата директива. Уведомлението се счита за прието, ако не бъде отхвърлено от главния данъчен орган в срок от три месеца след получаването му.
2. Ако данъкоплатецът е представил в пълен вид цялата информация, изисквана в член 48, последващите констатации, че представеният списък на членовете на групата съдържа грешки, не правят невалидно уведомлението за създаване на група. Уведомленията, съдържащи грешки, се поправят и от началото на данъчната година, през която е открита грешката, се вземат всички необходими мерки.
3. Когато информацията не е представена в пълен вид, главният данъчен орган съгласувано с останалите съответни компетентни органи може да обяви първоначалното уведомление за невалидно, като в този случай се издават ревизионни актове за данъчното задължение на групата/членовете на групата в съответствие със сроковете, посочени в член 56.

Член 50

Данъчна година

1. За всички членове на групата данъчната година е една и съща.
2. През годината, през която данъкоплатецът се присъединява към групата, той привежда данъчната си година в съответствие с данъчната година на групата, към която се присъединява. Разпределеният дял на данъкоплатеца за тази данъчна година се изчислява пропорционално на броя на календарните месеци, през които дружеството е принадлежало към групата.
3. Разпределеният дял на данъкоплатеца за годината, през която той напуска групата, се изчислява пропорционално на броя на календарните месеци, през които дружеството е принадлежало към групата.

Член 51

Данъчни декларации и актове за установяване на данъчно задължение

1. Основният данъкоплатец подава консолидираната данъчна декларация на групата до главния данъчен орган.
2. Консолидираната данъчна декларация служи за определяне на данъчното задължение на всеки от членовете на групата (счита се за „акт за установяване на данъчно задължение“). В случаите, в които законодателството на държава членка предвижда данъчната декларация да бъде с правен статус на акт за установяване на данъчно задължение и да се третира като инструмент, даващ основание за принудително изпълнение на данъчни задължения, консолидираната данъчна декларация има същия ефект по отношение на данъчно задължения член на групата в тази държава членка.
3. В случаите, в които консолидираната данъчна декларация няма правен статус на акт за установяване на данъчно задължение, даващ основание за принудително изпълнение на данъчно задължение, компетентният орган на държавата членка може да създаде, по отношение на член на групата, който е местно лице за данъчни цели или се намира в тази държава членка под формата на място на стопанска дейност, инструмент на националното законодателство, с който се разрешава принудително изпълнение в тази държава членка. Този инструмент включва данните от консолидираната данъчна декларация по отношение на члена на групата. Обжалването на този инструмент се разрешава само по отношение на формата, но не и по отношение на данъчното задължение. Процедурата се урежда от националното законодателство на съответната държава членка.
4. Основният данъкоплатец отговаря за всички процедурни задължения във връзка с данъчното облагане на местата на стопанска дейност, както е посочено в член 11, параграф 4 или член 22, параграф 3.
5. Консолидираната данъчна декларация се подава до главния данъчен орган в срок от девет месеца след края на данъчната година.

Член 52

Съдържание на консолидираната данъчна декларация

Консолидираната данъчна декларация обхваща следната информация:

- а) идентификация на основния данъкоплатец;
- б) идентификация на всички членове на групата;
- в) идентификация на всички свързани дружества, както е посочено в член 56 от Директива 2016/xx/ЕС;
- г) данъчната година, за която се отнася данъчната декларация;
- д) изчислението на данъчната основа на всеки член на групата;
- е) изчислението на консолидираната данъчна основа;
- ж) изчислението на разпределения дял на всеки член на групата;
- з) изчислението на данъчното задължение на всеки член на групата.

Член 53

Уведомление за грешки в данъчната декларация

Основният данъкоплатец уведомява главния данъчен орган за грешки в консолидираната данъчна декларация. Главният данъчен орган издава ревизионен акт в съответствие с член 56, параграф 3, когато е целесъобразно.

Член 54

Неподаване на данъчна декларация

Когато основният данъкоплатец не подаде консолидирана данъчна декларация, главният данъчен орган издава акт за установяване на данъчното задължение, основаващ се на приблизителна оценка, като взема под внимание наличната информация. Основният данъкоплатец може да обжалва този акт.

Член 55

Електронно подаване, данъчна декларация и придружаващи документи

Комисията може да приеме актове, с които се установяват правила относно електронното подаване на консолидираната данъчна декларация, формата на консолидираната данъчна декларация, формата на данъчната декларация на отделния данъкоплатец и изискваните придружаващи документи. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 77, параграф 2.

Член 56

Ревизионни актове

1. Главният данъчен орган проверява дали консолидираната данъчна декларация е в съответствие с изискванията по член 52.
2. Когато е необходимо, главният данъчен орган издава ревизионен акт не по-късно от три години след крайния срок за подаване на консолидираната данъчна декларация или, ако в този срок не е подадена декларация, не по-късно от три години от издаването на акта за установяване на данъчно задължение съгласно член 54.

За една и съща група не може да се издава повече от един ревизионен акт за период от дванадесет месеца.

3. Параграф 2 не се прилага в случаите, в които ревизионният акт е издаден вследствие на съдебно решение в държавата членка на главния данъчен орган, както е посочено в член 65, или вследствие на споразумение по взаимно съгласие или арбитражна процедура с трета държава. Тези ревизионни актове се издават в срок от дванадесет месеца от съдебното решение на главния данъчен орган или от приключването на споразумението по взаимно съгласие или арбитражната процедура.
4. Чрез дерогация от параграф 2 ревизионният акт може да бъде издаден в рамките на шест години от крайния срок за подаване на консолидираната данъчна декларация, когато това е обосновано поради неверни данни, подадени умишлено или в резултат на сериозна небрежност от данъкоплатеца, или в рамките на дванадесет години от упоменатия краен срок, ако вследствие на подаването на неверните данни е образувано наказателно производство. Този ревизионен акт се издава в срок от дванадесет месеца след като се установи

подаването на неверните данни, освен ако обективно е необходим по-дълъг срок с оглед извършването на допълнителни проверки или разследвания. Ревизионният акт се отнася по същество единствено до неверните данни.

5. Преди издаването на ревизионен акт главният данъчен орган се консултира с компетентните органи на държавите членки, в които членът на групата е местно лице за данъчни цели или в които се намира под формата на място на стопанска дейност. Тези органи могат да изразят своето становище в срок от един месец от консултацията.

Компетентният орган на държавата членка, в която членът на групата е местно лице за данъчни цели или в която се намира под формата на място на стопанска дейност, може да поиска от главния данъчен орган да издаде ревизионен акт. Ако в срок от три месеца от искането, отправено от компетентния орган, главният данъчен орган не го уведоми, че възнамерява да издаде ревизионния акт, това обстоятелство се смята за отказ.

6. Не се издават ревизионни актове с цел коригиране на консолидираната данъчна основа в случаите, в които разликата между декларираната консолидирана данъчна основа и коригираната консолидирана данъчна основа не надхвърля по-ниската от двете стойности — 5000 EUR или 1 % от консолидираната данъчна основа.

Не се издава ревизионен акт с цел коригиране на изчислението на разпределените дялове в случаите, в които общата сума на разпределените дялове на членовете на групата, които са местни лица или са установени в държава членка, би следвало да се коригира с по-малко от 0,5 %.

Член 57

Централна база данни

Консолидираната данъчна декларация и придружаващите документи, подадени от основния данъкоплатец, се съхраняват в централна база данни, до която имат достъп всички компетентни органи. Централната база данни се актуализира редовно с всякава допълнителна информация и документи, както и с всички решения и уведомления, издадени от главния данъчен орган.

Член 58

Промяна на основния данъкоплатец

Основният данъкоплатец не може да бъде променян, освен ако той не престане да отговаря на критериите по член 3, точка 11. Новият основен данъкоплатец се определя от групата.

При извънредни обстоятелства компетентните данъчни органи в държавите членки, в които членовете на групата са местни лица или в които имат място на стопанска дейност, могат в срок от шест месеца от уведомлението, посочено в член 46, или в срок от шест месеца от преобразуване, включващо основния данъкоплатец, да решат по взаимно съгласие, че основният данъкоплатец ще бъде различен от данъкоплатеца, определен от групата.

Член 59

Съхраняване на данни

Всеки член на групата съхранява данните и придружаващите документи в достатъчно подробен вид, така че да се осигури правилното прилагане на настоящата директива и извършването на проверки, както е посочено в член 64, параграф 2.

Член 60

Предоставяне на информация на компетентните органи

Данъкоплатецът предоставя, по искане на компетентния орган на държавата членка, в която той е местно лице или в която се намира мястото му на стопанска дейност, цялата информация, за която може да се предположи, че има отношение към определянето на данъчното му задължение. В допълнение към това, по искане на главния данъчен орган основният данъкоплатец предоставя цялата информация, за която може да се предположи, че има отношение към определянето на консолидираната данъчна основа или на данъчното задължение на всеки от членовете на групата.

Член 61

Искане за становище от компетентния орган

1. Данъкоплатецът може да поиска становище от компетентния орган на държавата членка, в която той е местно лице или в която се намира негово място на стопанска дейност, относно прилагането на разпоредбите на настоящата директива при конкретна сделка или поредица от сделки, които той възнамерява да извърши. Данъкоплатецът може също така да поиска становище относно предложения състав на групата. Компетентният орган предприема всички необходими стъпки, за да отговори на искането в разумен срок.

Становището на компетентния орган е обвързващо за него, когато е предоставена цялата информация, имаща отношение към планираната сделка или поредица от сделки, освен ако съдилищата в държавата членка на основния данъчен орган впоследствие не решат друго в съответствие с член 65. Когато данъкоплатецът не е съгласен със становището, той може да действа в съответствие със своето собствено тълкуване, като обръща внимание на този факт в консолидираната данъчна декларация.

2. Когато два или повече членове на групата в различни държави членки са ангажирани пряко в конкретна сделка или поредица от сделки или когато искането се отнася за предложения състав на групата, компетентните органи на тези държави членки съгласуват общо становище.

Член 62

Комуникация между компетентните органи

1. Информацията, съобщавана съгласно разпоредбите на настоящата директива, се предоставя, доколкото е възможно, по електронен път посредством общата комуникационна мрежа/общия системен интерфейс (CCN/CSI).

2. Компетентният орган, който получи искане съгласно Директива 2011/16/ЕС на Съвета¹⁶ за сътрудничество или обмен на информация относно член на групата, дава отговор в съответствие със сроковете, определени в член 7 от посочената директива.

Член 63

Клауза за поверителност

1. Цялата информация, оповестена на държава членка съгласно разпоредбите на настоящата директива, влиза в обхвата на задължението за опазване на служебната тайна в тази държава членка и се ползва от защитата, предоставена по отношение на подобна информация съгласно националното законодателство на тази държава членка. Тази информация:

- а) може да се предоставя само на лицата, които участват пряко при установяването на данъчното задължение или в осъществяването на административен контрол върху установяването на данъчното задължение;
- б) може освен това да се разкрива само във връзка със съдебни или административни производства, които могат да доведат до наказания и които са образувани с оглед на или във връзка с изготвянето или преразглеждането на акт за установяване на данъчно задължение, и само на лица, непосредствено участващи в тези производства; тя може обаче да бъде разкрита по време на открити съдебни заседания или при съдебни решения, ако компетентният орган на държавата членка, предоставяща информацията, няма възражения;
- в) не може при никакви обстоятелства да се използва за други цели освен за целите на данъчното облагане или във връзка със съдебни или административни производства, които могат да доведат до наказания и които са образувани с оглед на или във връзка с изготвянето или преразглеждането на акт за установяване на данъчно задължение.

Освен това държавите членки могат да предвидят възможността информацията, посочена в първа алинея, да бъде използвана за определянето на други такси, мита и данъци, посочени в член 2 от Директива 2011/16/ЕС.

2. С разрешението на компетентния орган на държавата членка, която съобщава информация съгласно Директива 2011/16/ЕС, и само доколкото това е възможно съгласно законодателството на държавата членка на компетентния орган, получаващ информацията, получената в съответствие с Директива 2011/16/ЕС информация може да бъде използвана за цели, различни от посочените в параграф 1. Такова разрешение се дава, ако информацията може да се използва за подобни цели в държавата членка на компетентния орган, който съобщава информацията.

¹⁶ Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

Член 64
Проверки

1. Главният данъчен орган може да инициира и да координира проверки на членове на групата. Проверка може да бъде иницирана и по искане на компетентен орган.

Главният данъчен орган и други съответни компетентни органи съвместно определят обхвата и съдържанието на проверката, както и членовете на групата, които да бъдат проверени.

2. Проверката се извършва в съответствие с националното законодателство на държавата членка, в която се провежда, като се правят необходимите изменения, доколкото са нужни, за да се осигури правилното прилагане на разпоредбите на настоящата директива. Тези проверки могат да включват разследвания, инспекции или проучвания от всякакъв вид с цел проверка на спазването от данъкоплатеца на разпоредбите на настоящата директива.
3. Главният данъчен орган обобщава резултатите от всички проверки.

Член 65
Разногласия между държавите членки

1. Когато компетентният орган на държавата членка, в която член на групата е местно лице за данъчни цели или в която се намира под формата на място на стопанска дейност, не е съгласен с решение на главния данъчен орган, взето съгласно член 49 или член 56, параграф 2 или 4 или член 56, параграф 5, втора алинея, компетентният орган може да оспори решението в съдилищата на държавата членка на главния данъчен орган в срок от три месеца.
2. Компетентният орган разполага най-малкото със същите процедурни права, с каквито разполага данъкоплатецът съгласно законодателството на тази държава членка при производството срещу решение на главния данъчен орган.

Член 66
Обжалване

1. Основният данъкоплатец може да обжалва, наред с други, следните актове:
 - а) решение за отхвърляне на уведомление за създаване на група;
 - б) искане за предоставяне на документи или информация;
 - в) ревизионен акт;
 - г) акт относно неподаването на консолидирана данъчна декларация;
 - д) обявяване от главния данъчен орган на първоначалното уведомление за създаване на група за невалидно, както е посочено в член 49, параграф 2.Жалбата се подава в срок от шестдесет дни от получаването на обжалвания акт.
2. Жалбата няма суспензивно действие по отношение на данъчното задължение на данъкоплатеца.
3. Чрез дерогация от член 56, параграф 2 може да бъде издаден ревизионен акт за привеждането в действие на резултата от обжалването.

Член 67
Административно обжалване

1. Жалбите срещу ревизионните актове или актовете за установяване на данъчни задължения, издадени в съответствие с член 54, се разглеждат от административен орган, който в съответствие със законодателството на държавата членка на главния данъчен орган е компетентен да разгледа жалбата на първа инстанция. Този административен орган е независим от данъчните органи в държавата членка на главния данъчен орган. Когато в тази държава членка няма такъв административен орган, основният данъкоплатец може директно да обжалва по съдебен ред.
2. При представянето на изявления пред административния орган, посочен в параграф 1, главният данъчен орган действа в тясно сътрудничество с останалите компетентни органи.
3. Административният орган, посочен в параграф 1, може по целесъобразност да изиска представянето на доказателства от основния данъкоплатец и главния данъчен орган относно фискалните дела на членовете на групата и другите свързани дружества, както и относно законодателството и практиките на останалите засегнати държави членки. Компетентните органи на останалите засегнати държави членки оказват необходимото пълно съдействие на главния данъчен орган.
4. Когато административният орган, посочен в параграф 1, измени решението на главния данъчен орган, измененото решение заменя първоначалното решение на главния данъчен орган и се разглежда като решение на главния данъчен орган.
5. Административният орган, посочен в параграф 1, взема решение по жалбата в срок от шест месеца. Ако в рамките на този срок основният данъкоплатец не получи решение, решението на главния данъчен орган се смята за потвърдено.
6. Когато решението е потвърдено или изменено, основният данъкоплатец има право да обжалва директно в съдилищата на държавата членка на главния данъчен орган в срок от шестдесет дни от получаването на решението по жалбата на административния апелативен орган, посочен в параграф 1.
7. Когато решението бъде отменено, административният орган, посочен в параграф 1, препраща въпроса към главния данъчен орган. Главният данъчен орган взема ново решение в срок от шестдесет дни от датата, на която е бил уведомен за решението на административния орган. Основният данъкоплатец може да обжалва новото решение или съгласно параграф 1, или директно в съдилищата на държавата членка на главния данъчен орган в срок от шестдесет дни от получаването на решението. Ако главният данъчен орган не вземе ново решение в срок от шестдесет дни, основният данъкоплатец може да обжалва първоначалното решение на главния данъчен орган в съдилищата на държавата членка на главния данъчен орган.

Член 68
Обжалване по съдебен ред

1. Обжалването по съдебен ред на решение на главния данъчен орган е уредено в законодателството на държавата членка на главния данъчен орган съгласно разпоредбите на параграф 3.

2. При представянето на изявления пред съда главният данъчен орган действа в тясно сътрудничество с останалите компетентни органи.
3. Националният съд може да изиска представянето на доказателства от основния данъкоплатец и главния данъчен орган относно фискалните дела на членовете на групата и другите свързани дружества, както и относно законодателството и практиките на останалите засегнати държави членки. Компетентните органи на останалите засегнати държави членки оказват необходимото пълно съдействие на главния данъчен орган.

ГЛАВА X

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С ДИРЕКТИВА 2016/XX/ЕС

Член 69

Правило за ограничаване на приспадането на лихви

1. За целите на настоящата директива дадена група се разглежда като един-единствен данъкоплатец съгласно член 13 от Директива 2016/xx/ЕС. Групата се представлява от основния данъкоплатец.
2. Когато се прилага параграф 1, превишението на разходите по заеми и EBITDA се изчисляват на равнището на групата и включват резултатите на всички членове на групата. Сумата от 3 000 000 EUR, посочена в член 13 от Директива 2016/xx/ЕС, се увеличава на 5 000 000 EUR.
3. Комисията може да приема делегирани актове в съответствие с член 75 с цел да определи по-подробни правила за избягване на разпокъсаността във връзка с приспадането на превишението на разходите по заеми.

Член 70

Оценка

За целите на настоящата директива член 20, параграф 2 от Директива 2016/xx/ЕС не се прилага за групата, ако всички членове на групата се намират в държави членки, които не са приели еврото (EUR), като в такъв случай основният данъкоплатец определя коя валута се прилага.

Член 71

Компенсиране на загубите и последващо възстановяване

1. Член 41 от Директива 2016/xx/ЕС относно компенсирането на загубите и последващото възстановяване автоматично престава да се прилага, когато настоящата директива влезе в сила.
2. Прехвърлените загуби, които все още не са били възстановени при влизането в сила на настоящата директива, остават за данъкоплатеца, на който са били прехвърлени.

Член 72

Клауза за преминаване от освобождаване към данъчен кредит

За целите на настоящата директива позоваването на законоустановената ставка на корпоративния данък, която би била приложима за данъкоплатеца, в член 53, параграф 1, първа алинея от Директива 2016/xx/ЕС не се прилага и се заменя от средната законоустановена ставка на корпоративния данък, приложима във всички държави членки.

Член 73

Законодателство за контролираните чуждестранни дружества

За целите на настоящата директива обхватът на законодателството за контролираните чуждестранни дружества по член 59 от Директива 2016/xx/ЕС се ограничава до отношенията между членовете на групата и субектите, които са местни лица за данъчни цели в трета държава, или места на стопанска дейност, които се намират в трета държава.

Член 74

Несъответствия при хибридни субекти и инструменти

За целите на настоящата директива обхватът на разпоредбите относно несъответствията при хибридни субекти и инструменти по член 61 от Директива 2016/xx/ЕС се ограничава до отношенията между членовете на групата и субектите извън групата, които са свързани дружества, както е посочено в член 56 от Директива 2016/xx/ЕС.

ГЛАВА XI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 75

Упражняване на делегирането на правомощия

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 2, параграф 5, член 3 и член 69, параграф 3, се предоставя на Комисията за неопределен срок от датата на влизане в сила на настоящата директива.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 2, параграф 5, член 3 и член 69, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта на Съвета.

5. Делегиран акт, приет в съответствие с член 2, параграф 5, член 3 и член 69, параграф 3, влиза в сила единствено ако Съветът не е представил възражения в срок от три месеца след нотифицирането на същия акт на Съвета или преди изтичането на този срок, ако Съветът е уведомил Комисията, че няма да представя възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Съвета.

Член 76

Уведомяване на Европейския парламент

Европейският парламент се уведомява за приемането на делегирани актове от Комисията, за представените във връзка с тях възражения и за отмяната на делегираните правомощия от Съвета.

Член 77

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Той е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 78

Консултации във връзка с член 29

Комитетът, създаден с член 77, може в определени случаи да обсъжда прилагането на член 29.

Член 79

Преглед

В срок от пет години от влизането в сила на настоящата директива Комисията прави преглед на прилагането и докладва на Съвета относно действието на настоящата директива. Докладът включва по-специално анализ на въздействието на механизма, установен в глава VIII от настоящата директива, върху разпределението на данъчните основи между държавите членки.

Член 80

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2020 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2021 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 81

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 82

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на година.

За Съвета

Председател